

FREM TIDEN

BIBELEN 2011 © Bibelselskapet - Gjengitt med tillatelse.



creative-christianity.net

31 Bibelkort om ENDETIDEN

BIBELN 2011 © Bibelselskapet - Gjengitt med tillatelse.



creative-christianity.net

MENNESKENE I DE SISTE TIDER

Du skal vite at i de siste dager skal det komme vanskelige tider. For da skal menneskene være selvopptatte og pengegriske, brautende, hovmodige og spottende, ulydige mot foreldre, utakknemlige og uten respekt for det hellige, ukjærlige og uforsonlige, baktalende, ubeherskede, rå og ondsinnede, svikefulle, oppfarende og innbilske. De elsker nytelser høyere enn de elsker Gud. I det ytre har de gudsfrykt, men de fornektet gudsfryktens kraft. Vend deg bort fra slike folk! Blant dem er også de som sniker seg inn i hjemmene og får makt over svake kvinner som er nedlesset i synder, slike kvinner som lar seg drive av all slags begjær, og som stadig får undervisning, men aldri kan lære sannheten å kjenne. Som Jannes og Jambres satte seg opp mot Moses, setter disse mennene seg opp mot sannheten. Deres dømmekraft er ødelagt, og deres tro holder ikke mål. Men nå skal de ikke ha mer fremgang. For det skal bli klart for alle hvor vettløse disse er, slik det skjedde med de to andre.

Først og fremst må dere vite at det i de siste dager skal komme folk som farer med spott og følger sine egne lyster. Hånlig sier de: «Hva med løftet om hans gjenkomst? Fedrene våre er døde, men alt er som det har vært fra skapelsen av.» De som sier slikt, glemmer at det fra eldgammel tid var himler og en jord som steg fram av vann og består ved vann, i kraft av Guds ord. Og ved det gikk verden den gang under da den ble oversvømt av vann. Men de himler og den jord som nå er, er i kraft av det samme ordet spart til ilden. De holdes oppe helt til dommens dag, da ugudelige mennesker skal gå fortapt. Men én ting, mine kjære, må dere ikke glemme: For Herren er én dag som tusen år og tusen år som én dag. Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, som noen mener. Nei, han er tålmodig med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal nå fram til omvendelse.

2Pet 3:3-9

Men Herrens dag skal komme som en tyv. Da skal himmelen forgå med et rungende drønn, elementene skal komme i brann og bli fortært, og jorden og alle gjerninger som er gjort på jorden, skal komme fram i lyset.

Når alt skal gå i oppløsning på denne måten, hvor hellig og gudfryktig bør dere ikke da leve mens dere venter på at Guds dag skal komme, og fremskynder den. Da skal himlene bli fortært av ild, og elementene skal brenne og smelte. Men etter hans løfte venter vi på en ny himmel og en ny jord, hvor rettferdighet bor.

Mens dere venter på dette, mine kjære, skal dere legge vinn på å bli stående for ham med fred, uten flekk og lyte. Og Herrens tålmod skal dere se som en mulighet til frelse. Det samme har jo også vår kjære bror Paulus skrevet til dere, ut fra den visdom som er gitt ham. Om dette taler han i alle de brevene hvor han kommer inn på disse spørsmålene. Det er noe der som er vanskelig å forstå, og de ukyndige og svake forvrenger dette, slik de også gjør med de andre skriftene, og det fører til fortapelse for dem selv.

Nå vet dere dette på forhånd, mine kjære. Vær derfor på vakt, så dere ikke lar dere rive med og blir ført vill av mennesker uten holdepunkt, og mister fotfestet. Dere skal vokse i nåden og i kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus. Ham være ære, nå og til evighetens dag!

Amen.

2Pet 3:10-18

FORNEKTELSE OG BEKJENNELSE

Mine barn, dette er den siste tid. Dere har hørt at Antikrist skal komme, og mange antikrister har alt stått fram. Derfor vet vi at dette er den siste tid. De kom fra oss, men de var ikke av oss. Hadde de vært av oss, ville de blitt hos oss. Slik skulle det bli klart at ikke alle er av oss. Men dere er alle salvet av Den hellige og kjenner sannheten. Jeg skriver ikke til dere fordi dere ikke kjenner sannheten, men fordi dere kjenner den og vet at ingen løgn kommer fra sannheten. Og hvem er løgneren, om ikke den som fornekter at Jesus er Kristus? Han er Antikrist, han som fornekter Faderen og Sønnen. Den som fornekter Sønnen, har ikke fellesskap med Faderen. Den som bekjenner Sønnen, har også fellesskap med Faderen. La det som dere har hørt fra begynnelsen, bli værende i dere. For dersom det dere har hørt fra begynnelsen, blir i dere, vil også dere bli værende i Sønnen og i Faderen. Og dette er det han har lovet oss: det evige liv.

Når jeg skriver dette, tenker jeg på dem som fører dere vill. Men salven dere har fått fra ham, blir værende i dere, så dere trenger ikke opplæring fra noen. For hans salve lærer dere om alt, og den er sann og uten løgn. Bli da i ham, slik den har lært dere.

BØNN OG OMSORG

Men dere, mine kjære, må huske det som er forutsagt av vår Herre Jesu Kristi apostler da de sa til dere: «I den siste tid skal det komme spottere som følger sine egne ugudelige lyster.»

Dette er de som skaper splid. De er rent menneskelige og har ikke Ånden.

Men dere, mine kjære, må bygge dere selv opp ved deres høyhellige tro under stadig bønn i Den hellige ånd. Bli værende i Guds kjærlighet mens dere venter på at vår Herre Jesu Kristi barmhjertighet skal føre dere til evig liv. Mot dem som tviler, skal dere være barmhjertige. Andre skal dere berge ved å rive dem ut av ilden. Og mot andre igjen skal dere vise barmhjertighet med frykt, så dere til og med skyr kappen som er flekket til av kroppens begjær.

Og nå, dere rike! Gråt og klag over all den ulykke som skal komme over dere! Rikdommen deres råtner, og klærne blir møllspist, gullet og sølvet ruster bort, og rusten skal vitne mot dere og fortære kroppen deres som ild. Dere har brukt endetiden til å samle skatter! Men hør: Den roper høyt, den lønnen dere holdt tilbake fra arbeiderne som skar åkrene deres, og nødpetet fra dem som høster inn, har nådd fram til Herren Sebaots øre. Dere har levd i luksus og overflod på jorden og gjort hjertene fete til slaktedagen. Den rettferdige har dere dømt og drept, og ingen gjør motstand mot dere.

Jak 5:1-6

Å VENTE PÅ HERREN

Vær da tålmodige, søsken, til Herren kommer! En bonde må vente på den dyrebare grøden fra jorden og være tålmodig til både høstregnet og vårregnet har falt. Også dere må være tålmodige og gjøre hjertene sterke, for Herren kommer snart. Kom ikke med klager mot hverandre, søsken, for at dere ikke skal bli dømt. Se, dommeren står for døren. Ta profetene til forbilde, søsken, de som talte i Herrens navn. De holdt tålmodig ut når de måtte lide vondt. Ja, dem som holder ut, priser vi salige! Dere har hørt hvordan Job holdt ut, og har sett hvordan Herren lot det ende. For Herren er rik på medlidenhet og barmhjertighet.

Framfor alt må dere ikke sverge, mine søsken, verken ved himmelen eller ved jorden eller ved noe annet. La et ja være ja og et nei være nei, så ikke dommen skal ramme dere!

Jak 5:7-12

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner. Den er gjemt i himmelen for dere, dere som i Guds kraft blir bevart ved tro så dere når fram til frelsen. Den ligger alt ferdig til å bli åpenbart ved tidens ende.

Derfor kan dere juble av glede, selv om dere nå en kort tid, om så må være, har det tungt i mange slags prøvelser. Slik blir troen deres prøvet. Selv forgjengelig gull blir prøvet i ild. Troen, som er mye mer verdt, må også prøves, så den kan bli til pris og herlighet og ære for dere når Jesus Kristus åpenbarer seg. Ham elsker dere, enda dere ikke har sett ham; ham tror dere på, enda dere nå ikke ser ham. Og dere jubler og er fylt av en glede så herlig at den ikke kan rommes i ord, for dere når troens mål: frelse for deres sjeler.

UGRESSET I HVETEN

Han la fram for dem en annen lignelse og sa: «Himmelriket kan sammenlignes med en mann som hadde sådd godt korn i åkeren sin. Og mens alle sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten og gikk sin vei. Da kornet skjøt opp og satte aks, kom også ugresset til syne. Tjenerne gikk til jordeieren og sa: 'Herre! Var det ikke godt korn du sådde i åkeren? Hvor kommer da ugresset fra?' 'Det har en fiende gjort', svarte han. Tjenerne spurte ham: 'Vil du vi skal gå og luke det bort?' 'Nei', svarte han, 'for når dere luker bort ugresset, kunne dere samtidig komme til å rykke opp hveten. La dem begge vokse der sammen til høsten kommer. Og når det er tid for innhøsting, skal jeg si til dem som høster inn: Sank først sammen ugresset og bind det i bunter for å brenne det. Men hveten skal dere samle i låven min.'»

Matt 13:24-30

Dessuten vet dere hvilken tid det nå er: Timen er kommet da dere må våkne opp av søvnen, for frelsen er oss nærmere nå enn da vi kom til tro.

Natten er snart slutt, og dagen er nær. La oss derfor legge bort mørkets gjerninger og kle oss i lysets rustning.

La oss leve sømmelig som på lyse dagen, ikke i festing og fyll, hor og utskeielser, strid og misunnelse. Men kle dere i Herren Jesus Kristus, og vær ikke så opptatt av kroppen at det vekker begjær.

Rom 13:11-14

For det sier jeg, brødre: Det er stadig kortere tid igjen. Fra nå av skal de som har kone, være som om de ingen hadde, de gråtende som om de ikke gråt, de glade som om de ikke gledet seg, de som kjøper noe, som om de ikke eide det, og de som bruker verdens goder, som om de ikke brukte dem. For verden slik den nå er, går under.

1Kor 7:29-31

Men Jesus ropte ut: «Den som tror på meg, tror ikke på meg, men på ham som har sendt meg. Og den som ser meg, ser ham som har sendt meg. Som lys er jeg kommet til verden, for at ingen som tror på meg, skal bli i mørket. Den som hører mine ord og ikke holder fast på dem, dømmer ikke jeg. For jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å frelse verden. Den som avviser meg og ikke tar imot mine ord, har likevel en dommer: Det ordet jeg har talt, skal dømme ham på den siste dag. For jeg har ikke talt ut fra meg selv, men Far som har sendt meg, har gitt meg befaling om hva jeg skal si og tale. Og jeg vet at hans befaling er evig liv. Det jeg sier, det sier jeg slik Far har sagt meg det.»

Joh 12:44-50

NÅR VERDEN HATER DERE

Om verden hater dere, skal dere vite at den har hatet meg først. Hadde dere vært av verden, hadde verden elsket sitt eget. Men dere er ikke av verden. Jeg har jo utvalgt dere fra verden, og derfor hater verden dere. Husk hva jeg sa til dere: En tjener er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, vil de også forfølge dere. Har de holdt fast på mitt ord, vil de også holde fast på deres. Alt dette vil de gjøre mot dere for mitt navns skyld. For de kjenner ikke ham som har sendt meg. Var jeg ikke kommet, og hadde jeg ikke talt til dem, da hadde de vært uten synd. Men nå har de ingen unnskyldning for sin synd. Den som hater meg, hater også min Far. Hadde jeg ikke gjort slike gjerninger blant dem som ingen annen har gjort, hadde de vært uten skyld. Men nå har de sett gjerningene og hater både meg og min Far. Men det ord som står i deres egen lov, skulle bli oppfylt: De hatet meg uten grunn. Når Talsmannen kommer, han som jeg skal sende dere fra Far, sannhetens Ånd som går ut fra Far, da skal han vitne om meg. Men også dere skal vitne, for dere har vært hos meg fra begynnelsen av. Dette har jeg sagt dere for at dere ikke skal bli ført til fall. De skal utstøte dere av synagogen. Ja, det kommer en tid da de som slår dere i hjel, skal tro at de utfører en tjeneste for Gud. Det skal de gjøre fordi de verken kjenner min Far eller meg. Dette har jeg sagt dere for at dere skal huske at jeg sa dette om dem, når deres tid kommer.

Nå kommer jeg til deg. Men dette sier jeg mens jeg ennå er i verden, for at de kan eie min glede i fullt mål. Jeg har gitt dem ditt ord. Men verden har lagt dem for hat, for de er ikke av verden, slik heller ikke jeg er av verden. Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke av verden, slik jeg ikke er av verden. Hellige dem i sannheten, ditt ord er sannhet. Som du har sendt meg til verden, har jeg sendt dem til verden. Jeg helliger meg for dem, så også de skal helliges i sannheten.

Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som gjennom deres ord kommer til tro på meg. Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg. Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi er ett: jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett. Da skal verden skjønne at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du har elsket meg. Far, du har gitt meg dem, og jeg vil at de skal være der jeg er, så de får se min herlighet, den du har gitt meg fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt. Rettferdige Far, verden kjenner deg ikke. Men jeg kjenner deg, og disse vet nå at du har sendt meg. Jeg har gjort ditt navn kjent for dem og skal fortsatt gjøre det, for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem og jeg selv kan være i dem.»

Bær byrdene for hverandre og oppfyll på den måten Kristi lov. De som tror de er noe selv om de ingenting er, bedrar seg selv. Hver og en skal bedømme det han selv har gjort, og få ros for sin egen innsats, ikke for det andre har gjort. For enhver skal bære sin egen bær. Den som får opplæring i Ordet, skal dele alt godt med sin lærer. Far ikke vill! Gud lar seg ikke spotte. Det et menneske sår, skal det også høste. Den som sår i sitt eget kjøtt, høster fordervelse av kjøttet; men den som sår i Ånden, høster evig liv av Ånden. La oss ikke bli trette mens vi gjør det gode. Når tiden er inne, skal vi høste, bare vi ikke gir opp. Så la oss gjøre godt mot alle så lenge det er tid, og mest mot dem som er vår familie i troen.

Gal 6:2-10

Se bare til at dere fører et liv som er Kristi evangelium verdig. Enten jeg kommer og ser dere, eller er borte, så la meg få høre at dere står sammen i én ånd, kjemper med ett sinn for troen på evangeliet og ikke på noen måte lar dere skremme av motstanderne. Dette er et tegn fra Gud, et tegn som varsler fortapelse for dem, men frelse for dere. For Kristi skyld fikk dere den nåde ikke bare å tro på ham, men også å lide for ham. Dere står i den samme kampen som dere før har sett meg kjempe, og nå hører dere at jeg fremdeles står i den.

Fil 1:27-30

Å VINNE KRISTUS

Og så, mine søsken: Gled dere i Herren! Jeg blir ikke trett av å skrive det på nytt, og det skal gjøre dere trygge. Hold øye med hundene, hold øye med de onde arbeiderne, hold øye med dem som skamskjærer seg. For det er vi som er de omskårne. Vi gjør tjeneste ved Guds Ånd, vi har vår stolthet i Kristus Jesus og setter ikke vår lit til det ytre. Ytre sett har jeg grunn til selvtillit. Om andre mener de kan sette sin lit til det ytre, kan jeg det enda mer: Jeg er omskåret på den åttende dagen, jeg er av Israels folk og Benjamins stamme, hebreer av hebreere, lovlydig fariseer, en brennende ivrig forfølger av kirken, uklanderlig i min rettferdighet etter loven.

Men det som før var en vinning for meg, det regner jeg nå for Kristi skyld som tap. Ja, jeg regner alt som tap fordi det å kjenne Kristus Jesus, min Herre, er så mye mer verdt. For hans skyld har jeg tapt alt, og alt jeg har tapt, regner jeg som verdiløst skrap, bare jeg kan vinne Kristus og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som loven gir, men med den rettferdigheten jeg får ved troen på Kristus. Det er rettferdigheten fra Gud, bygd på tro. Da kjenner jeg ham og kraften av hans oppstandelse, får del i hans lidelser og blir ham lik når jeg dør som han – måtte jeg bare nå fram til oppstandelsen fra de døde!

FRAM MOT MÅLET

Jeg mener ikke at jeg alt har nådd dette, eller alt er fullkommen, men jeg jager fram mot det for å gripe det, fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus. Mine søsken, jeg tror ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men én ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran, og jager fram mot målet, mot den seiersprisen som Gud fra det høye har kalt oss til i Kristus Jesus. La oss tenke slik, alle vi som har nådd fram til modenhet. Og om dere ser annerledes på noe, skal Gud gi dere klarhet også i det. La oss bare, så langt vi er kommet, fortsette i samme spor!

Følg mitt eksempel, søsken, og se opp til dem som lever etter det forbilde dere har i oss. For, som jeg ofte har sagt og nå gjentar med tårer: Mange lever som fiender av Kristi kors. Fortapelse er deres mål og magen deres gud, skam gjør de til ære, og de søker bare det jordiske. Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus. Han skal forvandle vår skrøpelige kropp og gjøre den lik den kroppen han selv har i herligheten. For han har makt til å underlegge seg alt.

Vi vil at dere skal vite, søsken, hva som skjer med dem som er sovnet inn. Dere skal jo ikke sørge som de andre, de som er uten håp. For om Jesus døde og sto opp, og det tror vi, så skal Gud også ved Jesus føre dem som er sovnet inn, sammen med ham. Dette sier vi dere med et ord fra Herren: Vi som fremdeles lever og blir igjen her helt til Herren kommer, skal slett ikke komme før dem som er sovnet inn. For når befalingen lyder, når erkeengelen roper og Guds basun høres, da skal Herren selv stige ned fra himmelen, og de døde i Kristus skal stå opp først. Deretter skal vi som er igjen og ennå lever, bli rykket bort sammen med dem i skyene for å møte Herren i luften. Og så skal vi være sammen med Herren for alltid. Trøst og sett mot i hverandre med disse ordene!

Men om tider og tidspunkt trenger vi ikke skrive til dere, søsken. For dere vet godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten. Når de sier: «Fred og ingen fare», da kommer plutselig undergangen over dem, brått som riene over en kvinne som skal føde. Og de kan ikke slippe unna. Men dere, søsken, er ikke i mørket, så dagen skulle komme uventet på dere som en tyv. For dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi hører ikke natten eller mørket til. Så la oss ikke sove som de andre, men være våkne og edru! For de som sover, sover om natten, og de som drikker seg fulle, gjør det om natten. Men vi som hører dagen til, skal være edru, kledd med tro og kjærlighet som brynje og med håpet om frelse som hjelm. For Gud har ikke bestemt oss til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus. Han døde for oss for at vi skal leve sammen med ham enten vi våker eller sover. Derfor må dere oppmuntre og oppbygge hverandre, som dere også gjør.

1Tess 5:1-11

DOMMEN NÅR HERREN KOMMER TILBAKE

Vi må alltid takke Gud for dere, søsken, som rett er. For troen deres vokser seg stadig rikere, og kjærligheten dere har til hverandre, blir større hos hver og en av dere. Når vi forteller om dere i Guds menigheter, kan vi derfor være stolte over den utholdenhet og tro dere viser i alle de forfølgelser og trengsler dere må tåle. Dette er et varsel om Guds rettferdige dom. Når den kommer, skal dere finnes verdige til Guds rike, som dere nå lider for. For dette er rettferdig i Guds øyne: Når noen voldet dere trengsler, skal han gjengjelde med trengsler, og dere som møter trengsler, skal han gi lindring sammen med oss. Slik blir det når Herren Jesus åpenbarer seg fra himmelen sammen med sine mektige engler i flammende ild og straffer dem som ikke kjenner Gud, og dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium. Straffen deres blir en evig fortapelse borte fra Herrens ansikt og fra hans herlighet og makt, den dagen han kommer for å bli lovprist blant sine hellige og hyllet av alle som tror.

Og dere har trodd det vitnesbyrdet vi ga dere. Derfor ber vi alltid for dere at vår Gud må gjøre dere verdige til det kallet dere har fått, og fylle dere med all vilje til det gode og med en tro som med kraft viser seg i gjerning. Da skal vår Herre Jesu navn bli æret hos dere og dere få ære av ham, ved nåden fra vår Gud og Herren Jesus Kristus.

2Tess 1:3-12

DEN LOVLØSE

Når det gjelder vår Herre Jesu Kristi komme og det at vi skal samles hos ham, ber vi dere, søsken: La dere ikke så lett bringe ut av fatning, og bli ikke skremt, verken av åndsbudskap, av påstander eller av brev som sies å være fra oss, om at Herrens dag alt er kommet. La ingen villede dere på noen måte! For først må frafallet komme og den lovløse vise seg, han som er fortapelsens sønn. Han står imot og opphøyer seg over alt som kalles gud og helligdom. Ja, han tar sete i Guds tempel og utroper seg selv til gud. Husker dere ikke at jeg sa dette da jeg var hos dere? Dere vet hva som nå holder igjen, slik at han først åpenbarer seg når hans tid er inne.

Lovløsheten virker allerede med sin kraft, men i hemmelighet. For han som ennå holder igjen, må først bli ryddet av veien. Da skal den lovløse åpenbare seg, han som Herren Jesus skal utrydde med pusten fra sin munn og tilintetgjøre den dagen han kommer i herlighet. Når den lovløse kommer, har han sin kraft fra Satan og virker med stor makt og med under og falske tegn. Med all slags urett forfører han dem som går forapt, fordi de ikke ville elske sannheten så de kunne bli frelst. Derfor sender Gud over dem en villfarelse som gjør at de tror løgnen. Slik skal de få sin dom, alle de som ikke trodde sannheten, men hadde sin glede i uretten.

VRANGLÆREN I DE SISTE TIDER

Ånden sier med klare ord at i de siste tider skal noen falle fra troen. De skal holde seg til ånder som fører vill, og til demoners lære fra løgnaktige hyklere med avsvidd samvittighet. Disse forbyr folk å gifte seg og krever avhold fra mat, den som Gud har skapt for at de som tror og kjenner sannheten, skal ta imot den med takk. Alt det Gud har skapt, er godt, og ikke noe skal forkastes når det mottas med takk. For det helliges ved Guds ord og bønn.

1Tim 4:1-5

FALSKE LÆRERE

For det er gått mange forførere ut i verden, slike som ikke bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjøtt og blod. Dette er forføreren, Antikrist! Vær på vakt så dere ikke mister det dere har arbeidet for, men får full lønn.

Den som ikke blir i Kristi lære, men går ut over den, er uten Gud. Men den som blir i læren, har fellesskap både med Sønnen og med Faderen.

Om noen kommer til dere og ikke har denne læren, så ta ikke imot ham i deres hjem, og ønsk ham ikke velkommen. For den som ønsker ham velkommen, blir medskyldig i det onde han gjør.

2Joh 1:7-11

TRENGSELSTIDEN BEGYNNER

Da han satt på Oljeberget og disiplene var alene med ham, kom de og spurte: «Si oss: Når skal dette skje, og hva er tegnet på ditt komme og verdens ende?»

Jesus tok til orde og sa: «Pass på at ikke noen fører dere vill! For mange skal komme i mitt navn og si: 'Jeg er Messias!' Og de skal villedde mange. Dere skal høre om kriger, og det skal gå rykter om krig.

Se da til at dere ikke lar dere skremme! For dette må skje, men ennå er ikke enden kommet. Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike, og det skal være hungersnød og jordskjelv mange steder. Men alt dette er bare begynnelsen på fødselsriene.

Da skal de utlevere dere til forfølgelse og slå dere i hjel; ja, dere skal hates av alle folkeslag for mitt navns skyld. Da skal mange falle fra, og de skal angri hverandre og hate hverandre. Mange falske profeter skal stå fram og føre mange vill. Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste. Men den som holder ut til enden, skal bli frelst. Og dette evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden til vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

DEN STORE TRENGSEL

Når dere ser at det motbydelige som ødelegger, det som profeten Daniel har talt om, står på hellig sted – la den som leser opp, tyde det! – da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene. Den som er på taket, må ikke gå ned for å ta med seg noe i huset, og den som er ute på markene, må ikke vende hjem for å hente kappen sin. Ve dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager! Men be om at dere slipper å flykte om vinteren eller på sabbaten. For da skal det komme en trengselstid så stor som det aldri har vært fra verdens begynnelse og til nå, og som det heller aldri skal bli. Om disse dagene ikke ble forkortet, ville ikke noe menneske bli frelst. Men for de utvalgte skyld skal disse dagene forkortes.

Matt 24:15-22

NÅR MENNESKESØNNEN KOMMER

Om noen da sier til dere: 'Se, her er Messias' eller: 'Der er han', så tro det ikke! For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for om mulig å føre selv de utvalgte vill. Nå har jeg sagt dere det på forhånd! Om de altså sier til dere: 'Se, han er ute i ødemarken', så gå ikke dit ut, eller: 'Se, han er i et rom der inne', så tro det ikke. For slik som lynet går ut fra øst og lyser like til vest, slik skal det være når Menneskesønnen kommer. Hvor åtselet er, vil gribbene samles.

Så snart denne trengselstiden er over, skal solen bli formørket og månen miste sitt lys. Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes. Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, da skal alle folkeslag på jorden bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med stor makt og herlighet. Når basunen lyder, skal han sende ut sine engler, og de skal samle hans utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra den ene enden av himmelen til den andre.

Matt 24:23-31

LÆR AV FIKENTREET

Lær en lignelse av fikentreet: Når det får sevje i greinene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal også dere vite, når dere ser alt dette, at han er nær og står for døren. Sannelig, jeg sier dere: Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå. Men den dagen og timen kjenner ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, bare Faderen.

VÅK

Som i Noahs dager, slik skal det være når Menneskesønnen kommer. For i tiden før storflommen spiste og drakk de, giftet seg og giftet bort, helt til den dagen Noah gikk inn i arken, og de skjønte ingenting før flommen kom og tok dem alle. Slik skal det være når Menneskesønnen kommer. Da skal to menn være ute på markene; én blir tatt med, én blir igjen.

To kvinner skal male sammen på kvernen; én blir tatt med, én blir igjen.

Så våk da! For dere vet ikke hvilken dag deres Herre kommer. Men det skal dere vite: Dersom husherren visste når på natten tyven kom, ville han våke og ikke la ham bryte seg inn i huset. Derfor må også dere være forberedt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.

Hvem er da den tro og kloke tjeneren som herren har satt over de andre tjenerne for å gi dem mat i rett tid? Lykkelig er den tjeneren som herren finner i arbeid med dette når han kommer tilbake! Sannelig, jeg sier dere: Herren skal sette ham over alt han eier. Men sett at dette er en dårlig tjener som sier til seg selv: 'Det varer lenge før herren min kommer', og så gir seg til å slå de andre tjenerne og spise og drikke sammen med drukkenbolter. Da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter og en time han ikke kjenner, og hugge ham ned og la ham dele skjebne med hyklerne, der de gråter og skjærer tenner.

HOLD FAST PÅ DET DERE HAR LÆRT

Men vi må alltid takke Gud for dere, søsken, dere som Herren elsker. For Gud utvalgte dere til å bli frelst, som sin førstegrøde, og dere ble helliget ved Ånden og trodde sannheten. Dette kalte han dere til gjennom det evangeliet vi forkynner, slik at dere skal få del i vår Herre Jesu Kristi herlighet. Stå derfor fast, søsken, og ta vare på de overleveringene vi har undervist dere i, enten muntlig eller i brev. Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et rikt håp, må han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt, i ord og gjerning!

2Tess 2:13-17

Han som har makt til å bevare dere
fra fall og føre dere fram for sin
herlighet, jublende og uten feil, han,
den eneste Gud, vår frelser ved
Jesus Kristus, vår Herre: Ham tilhører
ære og majestet, velde og makt før
alle tider, nå og i alle evigheter!
Amen.

Jud 1:24-25

31 Bibelkort fra

VISJONER OM FREMTIDEN - 1. samling

BIBELEN 2011 © Bibelselskapet - Gjengitt med tillatelse.



creative-christianity.net

Fra: Johannes Åpenbaring

Kapitlene: 1, 2, 3 , 5, 6 og 8:1 og 22

1:1 Dette er Jesu Kristi åpenbaring,
som Gud ga ham for at han skulle
vise sine tjenere det som snart skal
skje. Han sendte sin engel og gjorde
det kjent for sin tjener Johannes. 2
Det er han som her vitner om Guds
ord og bærer fram Jesu Kristi vitnes-
byrd, alt det han har sett. 3 Salig er
den som leser opp ordene i denne
profetien, og salige er de som hører
dem og tar vare på det som der står
skrevet. For tiden er nær.

Hilsen

1:4 Johannes hilser de sju menighetene i Asia: Nåde være med dere og fred fra ham som er og som var og som kommer, og fra de sju åndene som står foran hans trone, 5 og fra Jesus Kristus, det troverdige vitnet, den førstefødte av de døde og herren over jordens konger. Han elsker oss og har fridd oss fra våre synder med sitt blod 6 og har gjort oss til et kongerike, til prester for Gud, sin Far - ham tilhører æren og makten i all evighet. Amen.

1:7 Se, han kommer med skyene!

Hvert øye skal se ham,
også de som har gjennomført ham,
og alle folkeslag på jorden
skal bryte ut i klagerop over ham.

Ja, amen!

1:8 Jeg er Alfa og Omega, sier
Herren Gud, han som er og som var
og som kommer, Den allmektige.

Menneskesønnen åpenbarer seg

1:9 Jeg, Johannes, som er deres bror og sammen med dere har del i trengslene og riket og utholdenheten i Jesus, jeg var på øya Patmos. Dit var jeg kommet på grunn av Guds ord og vitnesbyrdet om Jesus. 10 På Herrens dag kom Ånden over meg, og jeg hørte en røst bak meg, mektig som en basun. 11 Røsten sa: «Det du får se, skal du skrive i en bok og sende til de sju menighetene: til Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea.»

1:12 Jeg snudde meg for å se hvem som talte til meg. Da så jeg sju lysestaker av gull, 13 og midt mellom lysestakene en som var lik en menneskesønn, kledd i en fotsid kjortel og med et belte av gull om brystet. 14 Hodet og håret hans var hvitt som hvit ull eller som snø, øynene var som flam-mende ild, 15 føttene som bronse glødet i en ovn, og røsten var som bruset av veldige vannmasser. 16 I høyre hånd holdt han sju stjerner, og fra munnen gikk det ut et skarpt, tveegget sverd. Ansiktet var som solen når den skinner i all sin kraft.

1:17 Da jeg så ham, falt jeg som død ned
for føttene hans. Men han la sin høyre
hånd på meg og sa:

«Frykt ikke! Jeg er den første og den siste
18 og den levende. Jeg var død, men se,
jeg lever i all evighet, og jeg har nøklene
til døden og dødsriket. 19 Skriv derfor ned
det du har sett, det som er nå, og det som
skal komme heretter. 20 Dette er hemme-
ligheten med de sju stjernene som du så i
min høyre hånd, og de sju lysestakene av
gull: De sju stjernene er englene for de sju
menighetene, og de sju lysestakene er de
sju menighetene.»

Til Efesos

2:1 Skriv til engelen for menigheten i Efesos:

Dette sier han som holder de sju stjernene i sin høyre hånd, han som går omkring blant de sju lysestakene av gull: 2 Jeg vet om dine gjerninger, ditt strev og din utholdenhet. Jeg vet også at du ikke kan tåle de onde. Du har prøvet dem som kaller seg apostler, men ikke er det, og du har funnet at de er løgnere. 3 Du har holdt ut, du har tålt mye for mitt navns skyld og ikke gått trett.

4 Men dette har jeg imot deg: Du har forlatt din første kjærlighet. 5 Tenk på hvor du sto før du falt. Vend om og gjør de gjerninger du gjorde før! Ellers kommer jeg til deg og tar lysestaken din bort - hvis du ikke vender om. 6 Men du skal ha ros for at du hater nikolaittenes gjerninger, slik jeg selv gjør.

7 Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, vil jeg la spise av livets tre, som er i Guds paradis.

Til Smyrna

2:8 Skriv til engelen for menigheten i
Smyrna:

Dette sier den første og den siste, han som var død og er blitt levende: 9 Jeg vet om de trengsler du må lide, og hvor fattig du er - men du er rik. Jeg vet også at du blir spottet av dem som kaller seg jøder, men ikke er det. For de er Satans synagoge. 10 Vær ikke redd for det du skal lide! Djevelen skal kaste noen av dere i fengsel for at dere skal bli satt på prøve, og i ti dager skal dere lide trengsler. Vær tro til døden, så skal jeg gi deg livets seierskrans. 11 Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, skal ikke rammes av den annen død.

Til Pergamon

2:12 Skriv til engelen for menigheten i Pergamon:

Dette sier han som har det skarpe, tveeggede sverd: 13 Jeg vet hvor du bor, der hvor Satan har sin trone. Likevel holder du fast ved mitt navn. Og du har ikke fornek-
tet troen på meg, ikke engang i de dager da Antipas, mitt trofaste vitne, ble slått i hjel i byen deres, der Satan bor.

14 Men noe har jeg imot deg: Du har hos deg noen som holder seg til Bileams lære, han som lærte Balak å sette en felle for Israelsfolket, så de spiste avgudsoffer og drev hor. 15 Så har du også noen hos deg av samme slag, de som holder seg til nikolaïttenes lære. 16 Vend om! Ellers kommer jeg snart til deg og vil kjempe mot dem med sverdet som går ut av min munn.

17 Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Den som seirer, vil jeg gi av den skjulte manna. Og jeg vil gi ham en hvit stein, og på steinen er det skrevet et nytt navn som ingen kjenner uten den som får det.

Til Tyatira

2:18 Skriv til engelen for menigheten i Tyatira: Dette sier Guds Sønn, han som har øyne som flammende ild og føtter som bronse: 19 Jeg vet om dine gjerninger, din kjærlighet og tro, din tjeneste og utholdenhet. Ja, dine siste gjerninger overgår dine første!

20 Men dette har jeg imot deg: Du tåler denne kvinnen Jesabel, hun som kaller seg profet, men som med det hun lærer, lokker mine tjenere til å drive hor og spise avgudsoffer. 21 Jeg har gitt henne tid til å vende om, men hun vil ikke omvende seg fra sitt horeri. 22 Se, nå kaster jeg henne på sykeseng, og de som begår ekteskapsbrudd med henne, kaster jeg ut i stor nød dersom de ikke vender om fra hennes gjerninger. 23 Og barna hennes vil jeg drepe med pest. Slik skal alle menighetene få erfare at jeg er den som gransker nyrer og hjerter, og som gjengjelder hver og en av dere etter det dere har gjort. 24 Men dere andre i Tyatira, alle som ikke følger denne læren og ikke har «kjent Satans dybder», som de kaller det - til dere sier jeg: Jeg legger ikke noen ny byrde på dere. 25 Hold bare fast på det dere har, inntil jeg kommer.

26 Den som seirer og holder seg til mine gjerninger helt til det siste, skal jeg gi makt over folkene:

27 Han skal styre dem med jernstav, som leirkar blir de knust.

28 Den samme makt har jeg fått av min Far. Og jeg vil gi ham morgenstjernen.

29 Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Til Sardes

3:1 Skriv til engelen for menigheten i Sardes:

Dette sier han som har de sju Guds ånder og de sju stjerner: Jeg vet om dine gjerninger.

Det heter om deg at du lever, men du er død. 2 Våkne opp og styrk det som er igjen, og som holder på å dø! For jeg har funnet at dine gjerninger ikke holder mål i min Guds øyne. 3 Husk derfor hva du tok imot og hørte! Hold fast på det og vend om! For hvis du ikke våkner, skal jeg komme som en tyv, og du skal ikke vite timen når jeg kommer over deg. 4 Men du har noen få i Sardes som ikke har skitnet til klærne sine. De skal gå med meg i hvite klær, for de er verdige til det.

5 Den som seirer, skal bli kledd i hvitt, og jeg vil aldri stryke navnet hans ut av livets bok, men kjennes ved navnet hans for min Far og hans engler.

6 Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Til Filadelfia

3:7 Skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier Den hellige og sannferdige, han som har Davids nøkkel, han som åpner så ingen kan stenge, og stenger så ingen kan åpne: 8 Jeg vet om dine gjerninger. Se, jeg har satt foran deg en åpnert dør, som ingen kan stenge. For du har liten kraft, og du har holdt fast ved mitt ord og ikke fornektet mitt navn. 9 Se, jeg skal la noen komme fra Satans synagoge, slike som lyver og sier de er jøder, men ikke er det. De skal komme og kaste seg ned for føttene dine, og de skal forstå at jeg har elsket deg. 10 Fordi du har tatt vare på mitt ord om å holde ut, vil jeg bevare deg gjennom den tiden av prøvelser som skal komme over hele verden for å prøve dem som bor på jorden. 11 Jeg kommer snart. Hold fast på det du har, så ingen tar seierskransen fra deg! 12 Den som seirer, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og aldri mer skal han forlate det. Jeg vil skrive min Guds navn på ham sammen med navnet på min Guds by, det nye Jerusalem som kommer ned fra himmelen, fra min Gud - og også mitt nye navn. 13 Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Til Laodikea

3:14 Skriv til engelen for menigheten i Laodikea: Dette sier han som er Amen, det trofaste og san-
nferdige vitnet, opphavet til alt som Gud har
skapt: 15 Jeg vet om dine gjerninger - du er
verken kald eller varm. Om du bare var kald
eller varm! 16 Men du er lunken, ikke varm og
ikke kald. Derfor skal jeg spytte deg ut av min
munn. 17 Du sier: «Jeg er rik, jeg har overflod
og mangler ingenting.» Men du vet ikke at net-
topp du er elendig og ynkelig, fattig, blind og
naken. 18 Derfor gir jeg deg det råd at du
kjøper gull av meg, renses i ild, så du kan bli
rik, og hvite klær som du kan kle deg med og
skjule din nakne skam, og salve til å smøre på
øynene dine, så du kan se.
19 Jeg refser og irettesetter alle dem jeg har
kjær. La det bli alvor og vend om! 20 Se, jeg
står for døren og banker. Om noen hører min røst
og åpner døren, vil jeg gå inn til ham og holde
måltid, jeg med ham og han med meg.
21 Den som seirer, vil jeg la sitte sammen med
meg på min trone, slik jeg selv har seiret og
satt meg med min Far på hans trone.
22 Den som har ører, hør hva Ånden sier til
menighetene!

Boken med sju segl

5:1 Og jeg så at han som satt på tronen, hadde en bokrull i sin høyre hånd. Det var skrevet både inni og utenpå den, og den var forseglet med sju segl. 2 Da så jeg en mektig engel som ropte med høy røst: «Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene?» 3 Men verken i himmelen eller på jorden eller under jorden var det noen som kunne åpne boken eller se i den. 4 Da gråt jeg sårt, fordi ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den. 5 Men en av de eldste sa til meg: «Gråt ikke! For løven av Judas stamme, Davids rotskudd, har seiret og kan åpne boken og de sju seglene.»

6 Og jeg så et lam som sto midt på tronen, mellom de fire skapningene og i kretsen av de eldste, og det så ut som lammet var slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne, og øynene er Guds sju ånder som er sendt ut over hele jorden. 7 Lammet kom og tok imot bokrullen fra den høyre hånden til ham som satt på tronen.

8 Da det tok boken, falt de fire skapningene og de tjuefire eldste ned for Lammet. Hver av dem hadde en harpe og gullskåler fulle av røkelse, det er de helliges bønner. 9 De sang en ny sang:

Verdig er du til å ta imot boken
og bryte seglene på den.

For du ble slaktet,
og med ditt blod har du frikjøpt for
Gud

menneker av alle stammer og
tungemål,
av alle folk og nasjoner.

5:10 Du har gjort dem til et
kongerike
og til prester for vår Gud,
og de skal herske som konger på
jorden.

5:11 Og jeg så, og jeg hørte lyden av mange engler omkring tronen og de fire skapningene og de eldste - det var myriader på myriader og tusener på tusener. 12 De ropte med høy røst:

Verdig er Lammet som ble
slaktet,
verdig til å få all makt
og rikdom, visdom og
styrke,
ære og pris og takk.

5:13 Og hver skapning i
himmelen og på jorden
og under jorden og på
havet, ja, alt som
finnes i dem, hørte jeg
si:

Ham som sitter på tronen,
ham og Lammet være takk og ære,
pris og makt i all evighet.

5:14 De fire skapningene svarte:
«Amen.» Og de eldste kastet seg
ned og tilba.

De første seks seglene blir brutt

6:1 Og jeg så Lammet bryte det første av de sju seglene, og jeg hørte en av de fire skapningene rope med røst som et tordenbrak:

«Kom!» 2 Og jeg så, og se! - en hvit hest. Og han som satt på den, hadde en bue. Han fikk en seierskrans, og med seier dro han ut for å seire.

6:3 Da Lammet brøt det andre seglet, hørte jeg den andre skapningen rope: «Kom!» 4 Og det kom fram en annen hest som var flammende rød. Han som satt på den, fikk makt til å ta freden bort fra jorden, så folk skulle slakte hverandre ned. Og det ble gitt ham et stort sverd.

6:5 Da Lammet brøt det tredje seglet, hørte jeg den tredje skapningen rope: «Kom!» Og jeg så, og se! - en svart hest.

Og han som satt på den, hadde en skålvekt i hånden. 6 Og jeg hørte noe som lignet en stemme inne blant de fire skapningene: «En liter hvete for en daglønn! Tre liter bygg for en daglønn! Men oljen og vinen må du ikke skade.»

6:7 Da Lammet brøt det fjerde seglet, hørte jeg den fjerde skapningen rope: «Kom!» 8 Og jeg så, og se! - en gulblek hest. Rytterens navn var Døden, og dødsriket fulgte med ham. De fikk makt over fjerdedelen av jorden, så de kunne drepe med sverd, hungersnød og pest og ved jordens ville dyr.

6:9 Da Lammet brøt det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt slaktet for Guds ords skyld og for sitt vitnesbyrd. 10 De ropte med høy røst: «Herre, du hellige og troverdige, hvor lenge vil du vente før du holder dom og lar straffen for vårt blod komme over dem som bor på jorden?» 11 Da fikk hver av dem en hvit kappe, og det ble sagt dem at de skulle holde seg i ro ennå en liten stund, til tallet på de medtennere og søsken som skulle bli drept som dem, var fullt.

6:12 Og jeg så Lammet bryte det sjette seglet. Da kom det et stort jordskjelv. Solen ble svart som en sørgedrakt, fullmånen ble som blod, 13 og stjernene på himmelen falt ned på jorden som når umodne frukter drysser av et fikentre i storm. 14 Himmelen revnet og rullet seg sammen som en bokrull, og hvert fjell og hver øy ble flyttet fra sitt sted. 15 Jordens konger, stormenn og hærførere, de rike og de mektige, hver slave og hver fri, alle gjemte de seg i huler og mellom berghamrer. 16 Og de sa til fjellene og berghamrene: «Fall over oss og skjul oss for ansiktet til ham som sitter på tronen, og for vreden fra Lammet. 17 For den store vredesdagen er kommet, og hvem kan da bli stående?»

Det sjuende seglet

8:1 Men da Lammet brøt det sjuende seglet, ble det stille i himmelen omkring en halv time.

Livets vann og livets tre

22:1 Engelen viste meg nå en elv med livets vann, klar som krystall. Den springer ut fra Guds og Lammets trone. 2 Midt mellom byens gate og elven står livets tre, fritt til begge sider. Det bærer frukt tolv ganger og gir sin frukt hver måned. Og bladene på treet er til legedom for folkene. 3 Det skal ikke lenger finnes noen forbannelse. Guds og Lammets trone skal være i byen, og hans tjenere skal tjene ham. 4 De skal se hans ansikt, og de skal ha hans navn på sin panne. 5 Natten skal ikke være mer, og de skal ikke ha bruk for lys av lampe eller av sol, for Herren Gud skal lyse over dem. Og de skal herske som konger i all evighet.

Kom, Herre Jesus

22:6 Engelen sa til meg: «Disse ordene er troverdige og sanne. Herren, den Gud som gir profetene sin Ånd, har sendt sin engel for å vise sine tjenere det som snart skal skje. 7 Og se, jeg kommer snart. Salig er den som tar vare på de profetiske ordene i denne boken.»

8 Jeg, Johannes, er den som hørte og så alt dette. Da jeg hadde hørt og sett det, kastet jeg meg ned for føttene til engelen som hadde vist meg dette, og ville tilbe ham. 9 Men han sa til meg: «Gjør ikke det! Jeg er en tjener som du og dine søsken profetene og de som tar vare på ordene i denne boken. Gud skal du tilbe!»

10 Så sa han til meg: «Sett ikke segl for de profetiske ord i denne boken! For tiden er nær. 11 La den som gjør urett, fortsatt gjøre urett, og den urene fortsette i sin urenhet! La den rettferdige fortsatt gjøre det som er rett, og den hellige fortsette i helliggjørelse.

22:12 Se, jeg kommer snart, og lønnen jeg vil gi, har jeg med meg. Jeg skal gjengjelde hver og en etter hans gjerning. 13 Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste, begynnelsen og enden. 14 Salige er de som vasker sine kapper. De skal få rett til å spise av livets tre og gå gjennom portene inn i byen. 15 Men utenfor er hundene og de som driver med trolldom, og de som driver hor, morderne, avgudsdyrkerne og alle som elsker løgn og taler løgn.

16 Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vitne om dette for dere i menighetene. Jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare morgenstjernen.» 17 Ånden og bruden sier: «Kom!» Og den som hører det, skal si: «Kom!» Den som tørster, skal komme, og den som vil, skal få livets vann som gave.

18 Jeg vitner for enhver som hører ordene i denne profetiske boken: Om noen legger noe til, skal Gud legge på ham de plagene som det er skrevet om i denne boken. 19 Og om noen trekker noe fra ordene i denne profetiske boken, skal Gud ta fra ham hans del i livets tre og i den hellige byen, som det er skrevet om i denne boken.

20 Han som vitner om dette, sier: «Ja, jeg kommer snart.»

Amen. Kom, Herre Jesus!

21 Herren Jesu nåde være med alle!

31 Bibelkort fra

VISJONER OM FREMTIDEN - 2. samling

BIBELEN 2011 © Bibelselskapet - Gjengitt med tillatelse.



creative-christianity.net

De sju basunene

(Joh Åp 8,2-11,19)

Røkelse og ild

Og jeg så de sju englene som står framfor Gud, og det ble gitt dem sju basuner. En annen engel, som hadde et røkelseskar av gull, kom og stilte seg ved alteret. Han fikk en stor mengde røkelse som han skulle legge sammen med alle de helliges bønner på gullalteret foran tronen. Og fra engelens hånd steg det opp for Guds ansikt en sky av røkelse sammen med de helliges bønner. Så tok engelen røkelseskarret og fylte det med ild fra alteret og kastet ilden på jorden. Og det kom tordenbrak og drønn, lyn og jordskjelv. De sju englene med de sju basunene gjorde seg nå klar til å blåse.

De fire første basunene

Den første engelen blåste i basunen. Da kom det hagl og ild, blandet med blod, og det ble kastet på jorden.

En tredjedel av jorden gikk opp i flammer, og tredjedelen av trærne brant opp sammen med alt det grønne gresset.

Den andre engelen blåste i basunen. Da var det som et stort, brennende fjell ble kastet i havet. Tredjedelen av havet ble til blod, tredjedelen av alle skapninger i havet døde, og tredjedelen av skipene ble ødelagt.

Den tredje engelen blåste i basunen. Da falt en stor stjerne ned fra himmelen, flammende som en fakkell, og den falt på tredjedelen av elvene og på vannkildene. Stjernens navn er Malurt. En tredjedel av vannet ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet fordi det var blitt forgiftet.

Den fjerde engelen blåste i basunen. Da ble en tredjedel av solen, en tredjedel av månen og en tredjedel av stjernene rammet, slik at tredjedelen av stjernene ble formørket, og dagen mistet tredjedelen av lyset sitt, det samme gjorde natten.

Og jeg så en ørn som fløy høyt oppe under himmelhvelvet, og jeg hørte den rope med høy røst: «Ve! Ve! Ve over dem som bor på jorden, når de tre siste englene lar sine basuner lyde!»

Den femte basunen

Den femte engelen blåste i basunen. Og jeg så en stjerne som var falt fra himmelen ned på jorden. Den fikk nøkkel-en til avgrunnsbrønnen. Og da den åpnet brønnen, steg det røyk opp, som røyken fra en stor ovn, så solen og luften ble formørket av røyken fra brønnen. Ut av røyken kom det gresshopper som spredte seg over jorden, og de fikk samme makt som skorpionene på jorden. Det ble sagt til dem at de ikke måtte skade gresset på jorden eller noe annet grønt og ikke noe tre, men bare de menneskene som ikke hadde Guds segl på pannen. De fikk ikke lov til å drepe dem, men skulle pine dem i fem måneder. Og den pinen var som pinen når et menneske blir stukket av en skorpion. I de dagene kommer menneskene til å søke døden, men ikke finne den. De skal lengte etter å få dø, men døden skal flykte fra dem.

Gresshoppene så ut som hester rustet til krig. På hodet hadde de noe som lignet kranser av gull, og ansiktene var som menneskeansikter. Håret deres var som kvinnehår, tennene deres var som løvetenner, og brystet deres var som brystpanser av jern. Larmen av vingene deres var som larmen av mange hester og vogner som stormer fram til kamp. De hadde haler med brodd som skorpioner, og i halene deres lå makten til å plage menneskene i fem måneder. Til konge over seg hadde de avgrunnens engel, han som på hebraisk heter Abaddon og på gresk Apollyon. Det første ve-ropet er nå over. Men se, det kommer enda to etter dette.

Den sjette basunen

Den sjette engelen blåste i basunen. Da hørte jeg en røst fra de fire hornene på gullalteret foran Guds ansikt. Røsten sa til den sjette engelen, som hadde basunen: «Løs de fire englene som står bundet ved Eufrat, den store elven.» Og de fire englene ble løst, de som sto klar og ventet på denne timen, denne dagen, denne måneden, dette året, for å drepe tredjedelen av menneskene. Tallet på ryttere i hæren deres var tjue tusen ganger ti tusen - jeg hørte tallet på dem. Og i mitt syn så hestene og rytterne deres slik ut: Mennene hadde brystpanser, farget som ild, hyasint og svovel. Hestene hadde hoder som løver, og ut av munnen på hestene sto ild, røyk og svovel. En tredjedel av menneskene ble drept av disse tre plagene, av ilden, røyken og svovelen som kom ut av munnen på hestene. For makten deres ligger i munnen, men også i halene. For halene deres ligner ormer med hoder, og med dem gjør de skade.

Men resten av menneskene, de som slapp fra disse plagene og ikke ble drept, de vendte ikke om fra det de hadde laget med sine egne hender, så de sluttet å tilbe det. De tilba de onde åndene og gudebilder av gull, sølv og bronse, stein og tre, de som verken kan se eller høre eller gå. De vendte ikke om fra sine mord og sin trolldom, sitt horeri og sine tyverier.

Engelen med den lille bokrullen

Og jeg så en annen mektig engel stige ned fra himmelen. Han var svøpt i en sky og hadde regnbuen om hodet. Ansiktet var som solen og føttene som ildsøyler. I hånden holdt han en liten bokrull som var åpnet. Engelen satte sin høyre fot på havet og den venstre på jorden og ropte med kraftig røst, som når en løve brøler. Da han hadde ropt, lød røstene av de sju tordener. Etter at de sju tordener hadde talt, ville jeg til å skrive. Men da hørte jeg en røst fra himmelen som sa: «Sett segl for det som ble sagt av de sju tordener, skriv det ikke ned!»

Og engelen som jeg hadde sett stå på havet og på jorden, løftet sin høyre hånd mot himmelen og sverget ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmelen og alt som finnes der, og jorden og alt som finnes der, og havet og alt som finnes der: «Tiden er ute. Men når den sjuende engelen lar sin basun lyde, i de dager skal Guds mysterium være fullført, slik han kunngjorde for sine tjenere profetene.»

Røsten jeg hadde hørt fra himmelen, talte igjen til meg: «Gå bort og ta den åpne boken fra hånden til engelen som står på havet og på jorden.» Da gikk jeg bort til engelen og ba ham gi meg den lille bokrullen. Engelen sa til meg: «Ta bokrullen og spis den! Den vil svi i magen din, men i munnen din skal den være søt som honning.»

Så tok jeg den lille bokrullen av engelens hånd og spiste den, og i munnen var den søt som honning. Men da jeg hadde svelget den, sved det i magen. Da ble det sagt til meg: «Du skal igjen tale profetisk mot folk og nasjoner og tungemål og mot mange konger.»

Tempelet og de to vitnene

Jeg fikk nå en målestang som lignet en stav, og det ble sagt til meg: «Reis deg og mål Guds tempel og alteret, og tell dem som tilber der! Men forgården utenfor tempelet skal du ikke ta med, den skal du ikke måle.

For den er overlatt til hedningene, og i 42 måneder skal de trampe ned den hellige byen. Men jeg vil sette mine to vitner, kledd i sekkestrie, til å profetere i 1260 dager.» Dette er de to oliventrærne og de to lysestakene som står foran jordens herre. Om noen vil skade dem, går det ild ut av munnen på dem og gjør ende på fiendene deres. Ja, slik skal den som vil skade dem, dø! De har makt til å lukke himmelen så det ikke faller regn i den tiden de er profeter. De har makt til å gjøre vann til blod og til å slå jorden med alle slags plager, så ofte de vil.

Men når de har fullført sitt vitnesbyrd, da skal dyret som stiger opp fra avgrunnen, føre krig mot dem, seire over dem og drepe dem. Likene deres

skal bli liggende på gaten i den store byen som åndelig talt kalles

Sodoma og Egypt, der hvor deres Herre ble korsfestet. Mennesker av mange folk og stammer, tungemål og nasjoner skal se dem ligge der i tre og en halv dag, og de skal ikke tillate noen å begrave dem. Og de som bor på jorden, skal glede og fryde seg over deres skjebne og sende hverandre gaver. For disse to profetene hadde vært en plage for dem som bor på jorden.

Men etter tre og en halv dag kom det livsånde fra Gud i dem. De reiste seg opp og sto på føttene, og alle som så dem, ble grepet av stor frykt. Da hørte de en høy røst fra himmelen som sa til dem: «Stig opp hit!» Og de steg opp til himmelen i en sky, midt foran øynene på sine fiender. I samme stund kom det et stort jordskjelv. En tiendedel av byen raste sammen, og sju tusen mennesker ble drept i jordskjelvet. De som var igjen, ble slått av redsel og ga himmelens Gud ære.

Det andre ve-ropet er nå over. Men se, det tredje ve-ropet kommer snart.

Den sjuende basunen

Den sjuende engelen blåste i basunen. Da hørtes det i himmelen røster som ropte høyt:

«Herredømmet i verden tilhører nå
vår Herre og hans Salvede,
og han skal være konge i all evighet.»

De tjuefire eldste som sitter på sine troner for
Guds øyne, kastet seg ned med ansiktet mot
jorden, tilba Gud og sa:

«Vi takker deg, Herre Gud, du Allmektige,
du som er og som var,
fordi du har grepet makten, din store makt,
og er blitt konge.

Hedningfolkene ble harme,
men nå er din vredesdag kommet.

Nå er tiden da de døde skal dømmes,
nå skal du lønne dine tjenere profetene,
de hellige og dem som frykter ditt navn,
små og store,
og ødelegge dem som ødelegger jorden.»

Da ble Guds tempel i himmelen åpnet, og hans paktkiste kom til syne inne i tempelet. Og det kom lyn og drønn, tordenbrak og jordskjelv og store hagl.

De sju siste plagene

Etter dette så jeg at tempelet i himmel-
en, vitnesbyrdets telt, ble åpnet. Ut av
tempelet kom de sju englene, de som
hadde med seg de sju plagene. De var
kledd i rent og skinnende lin og hadde
belter av gull spent om brystet. En av de
fire skapningene ga de sju englene sju
gullskåler fylt av den levende Guds
vrede, han som lever i all evighet. Og
tempelet ble fylt med røyk fra Guds her-
lighet og makt, og ingen kunne gå inn i
tempelet før de sju plagene fra de sju
englene var fullført.

Og jeg hørte fra tempelet en høy røst
som sa til de sju englene: «Gå av sted og
tøm de sju skålene med Guds vrede ut
over jorden!»

Da gikk den første engelen bort og tømte sin skål ut over jorden. Og vonde og forferdelige byller brøt ut på de menneskene som bar dyrets merke og tilba bildet av det.

Den andre engelen tømte sin skål i havet,
og det ble til blod som fra en død kropp,
og alle levende skapninger i havet døde.

Den tredje engelen tømte sin skål i
elvene og kildene, og de ble til blod. Og
jeg hørte engelen over vannene si:
«Rettferdig er du som dømmer slik,
du som er og som var, du hellige.
For de har utøst de helliges og pro-
fetenes blod,
og blod har du gitt dem å drikke.
Det er som fortjent!»
Og jeg hørte alteret si:
«Ja, Herre Gud, du Allmektige,
sanne og rettferdige er dine dommer.»

Den fjerde engelen tømte sin skål ut over solen. Da fikk den makt til å svi menneskene med ild, og menneskene ble svidd i voldsom hete. Likevel spottet de Guds navn, han som hadde disse plagene i sin makt, og de vendte ikke om så de ga ham ære.

Den femte engelen tømte sin skål ut over dyrets trone. Da ble dyrets rike lagt i mørke, og folk bet seg i tungen av smerte. Men de spottet himmelens Gud for smertene og byllene sine, og de vendte ikke om fra sine gjerninger.

Den sjette engelen tømte sin skål i den store elven Eufrat. Vannet i den tørket bort, så det kunne ryddes vei for kongene fra Østen. Og jeg så at det ut fra dragens og dyrets og den falske profetens munn kom tre urene ånder som lignet frosker.

Dette er demoniske ånder som gjør underfulle tegn, og de drar ut til kongene i hele verden for å samle dem til krigen på Guds, Den allmektiges store dag.

- «Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den som våker og tar vare på sine klær, så han ikke må gå naken og vise sin skam.» -

Og åndene samlet kongene på stedet som på hebraisk heter Harmageddon.

Den sjuende engelen tømte sin skål ut i luften. Da lød det fra tronen i tempelet en høy røst som sa: «Det er skjedd!» Og det kom lyn og drønn og tordenbrak, og et kraftig jordskjelv som det ikke har vært maken til så lenge det har levd mennesker på jorden - så kraftig var det. Den store byen ble kløvd i tre deler, og folkeslagenes byer ble lagt i grus. Gud glemte ikke det store Babylon og lot det få begeret med hans harmes og vredes vin. Hver øy ble borte, og fjellene forsvant. Fra himmelen falt store hagl så tunge som en talent ned over menneskene. Men de spottet Gud for plagen med haglet, for plagen var stor og forferdelig.

Joh Åp 15:5-16:21

Kap. 18 Joh Åp

Babylons fall

Etter alt dette så jeg en annen engel
stige ned fra himmelen. Han hadde stor
makt, og jorden ble opplyst i glansen fra
ham. Med mektig røst ropte han:

«Falt, falt er Babylon den store!
Hun er blitt et tilholdssted for onde
ånder,
et skjulested for alle urene ånder,
et skjulested for alle urene fugler,
et skjulested for alle urene og avskyelige
dyr.

For alle folkeslag har drukket
vredens vin fra hennes horeri,
jordens konger har drevet hor med
henne,
og kjøpmennene på jorden er blitt rike
av hennes overdådige luksus.»

Fra himmelen hørte jeg en annen røst:

«Dra bort fra henne, mitt folk,
så dere ikke tar del i hennes synder
og ikke rammes av hennes plager.
For syndene hennes har tårnet seg opp
helt til himmelen,
og Gud er blitt minnet om all den uretten
hun har gjort.
Gi henne igjen like for like,
ja, gi henne dobbelt tilbake for alt hun
har gjort,
og skjenk dobbelt opp til henne
i begeret hun selv har skjenket opp.
Gi henne like mye pine og sorg
som hun selv har unt seg av prakt og
luksus.
For hun sier i sitt hjerte:
‘Jeg sitter som dronning,
jeg er ikke enke,
og sorg skal jeg aldri vite av.’
Derfor skal plagene hennes komme
på én og samme dag:
død og sorg og hungersnød,
og hun skal brennes opp med ild.
For mektig er Herren Gud som dømmer
henne.»

Jordens konger, de som har levd med
henne i hor og luksus, de skal gråte og
bryte ut i klagerop over henne når de ser
røyken stige opp der hun brenner. Skremt
av lidelsene hennes skal de stå langt
borte og rope:

«Ve, ve du store by,
Babylon, du mektige by!
På en eneste time kom dommen over
deg.»

Kjøpmennene på jorden skal gråte og sørge over henne fordi ingen kjøper skipslastene deres lenger: skipslaster av gull og sølv og edelstener og perler, lin og purpur og silke og skarlagen, all slags velluktende tre, alle slags gjenstander av elfenben og kostbart tre, av kobber og jern og marmor, kanel og krydderier, røkelse og salveolje og virak, vin og olje, fint mel og hvete, storfe og småfe, hester og vogner og slaver, levende mennesker.

«Frukten som var ditt livs begjær,
er blitt borte for deg.
All din pynt og prakt er gått tapt
og skal aldri finnes mer.»

Kjøpmennene som handler med slike
varer, og som har tjent seg rike på
henne, skal stå langt borte, skremt av
lidelsene hennes. De skal gråte og sørge
og si:

«Ve, ve over den store by,
som var kledd i lin og purpur og skarla-
gen,
og som glitret av gull og edelstener og
perler!
På en eneste time er all denne rikdom-
men lagt øde.»

Alle skipperne og alle som seiler langs kystene, sjømenn og alle som lever av sjøfart, de sto langt borte. De så røyken stige opp der hun brant, og ropte: «Hvor finnes maken til denne store byen?» Og de strødde støv på hodet og ropte i gråt og sorg:

«Ve, ve over den store by,
hvor alle som har skip på havet,
er blitt rike av hennes overflod!
På en eneste time ble hun lagt øde.»

- Fryd deg over henne, du himmel
og dere hellige, apostler og profeter!
For Gud har dømt henne og gitt dere op-
preisning.

Da tok en mektig engel opp en stein,
svær som en kvernstein, kastet den i
havet og sa:

«Slik skal Babylon, den store by,
bli styrtet ned med veldig kraft
og aldri finnes mer.

I deg skal det aldri mer høres
lyd av harpespillere og sangere,
fløytespillere og basunblåsere.

I deg skal det aldri mer finnes
håndverkere av noe slag.

I deg skal det aldri mer høres
lyd av kvernstein som durer.

I deg skal det aldri mer skinne
lys fra noen lampe.

I deg skal det aldri mer høres
stemmer av brudgom og brud.

For alle dine kjøpmenn var fyrstene på jorden,
og med din trolldomskunst ble folkene bedratt.
I denne byen ble det funnet blod fra profeter og
hellige,
fra alle dem på jorden som er blitt slaktet ned.»

31 Bibelkort fra VISJONER OM FREMTIDEN - 3. samling

BIBELEN 2011 © Bibelselskapet - Gjengitt med tillatelse.

Hentet fra Johannes Åpenbaring



creative-christianity.net

4:1 Deretter så jeg, og se! – en dør var åpnet i himmelen. Og den røsten jeg før hadde hørt tale med klang som av en basun, sa til meg: «Stig opp hit, så vil jeg vise deg det som heretter skal skje.»

2 I det samme kom Ånden over meg. Og se, i himmelen sto det en trone, og det satt en på tronen. 3 Han som satt der, så ut som jaspis og karneol, og tronen var omgitt av en regnbue; den var som smaragd. 4 Omkring tronen så jeg tjuefire andre troner, og på dem satt tjuefire eldste, kledd i hvite klær, med seierskranser av gull på hodet. 5 Fra tronen gikk det ut lyn og drønn og tordenbrak, og foran den flammet sju fakler, det er Guds sju ånder. 6 Framfor tronen var det som et glasshav, lik krystall.

Og i midten, rundt tronen, var det fire skapninger. De var dekket av øyne foran og bak. 7 Den første skapningen lignet en løve, den andre lignet en okse, den tredje hadde ansikt som et menneske, og den fjerde var lik en flygende ørn.

4:8 Hver av de fire skapningene hadde seks vinger og var dekket av øyne overalt, også under vingene. Natt og dag roper de uten stans:

Hellig, hellig, hellig
er Herren Gud, Den allmektige,
han som var og som er og som kommer.

9 Hver gang de fire skapningene priser og ærer og takker ham som sitter på tronen, og som lever i all evighet, 10 faller de tjuefire eldste ned for ham som sitter på tronen, og de tilber ham som lever i all evighet. De kaster sine seierskranser fram for tronen og roper:

11 Verdig er du, vår Herre og Gud,
til å få pris og ære og makt.
For du har skapt alt,
ved din vilje ble alt til, skapt av deg.

Guds tjenere blir merket med segl

7:1 Deretter så jeg fire engler stå ved jordens fire hjørner. De holdt jordens fire vinder tilbake, så det ikke skulle blåse noen vind over jorden eller havet eller trærne. 2 Og jeg så en annen engel som steg fram i øst, der solen går opp, og bar den levende Guds segl. Med høy røst ropte han til de fire englene som hadde fått makt til å føre skade over jorden og havet: 3 «Rør ikke jorden eller havet eller trærne før vi har merket vår Guds tjenere med segl på pannen.»

7:4 Og jeg hørte tallet på dem som fikk seglet:
Det var 144 000, fra alle stammene i Israels folk.
5 Fra Juda-stammen var det 12 000 med segl,
fra Ruben-stammen 12 000,
fra Gad-stammen 12 000,
6 fra Asjer-stammen 12 000,
fra Naftali-stammen 12 000,
fra Manasse-stammen 12 000,
7 fra Simeon-stammen 12 000,
fra Levi-stammen 12 000,
fra Jissakar-stammen 12 000,
8 fra Sebulon-stammen 12 000,
fra Josef-stammen 12 000
og fra Benjamin-stammen 12 000 med segl.

Den store hvite skaren

7:9 Deretter så jeg en skare så stor at ingen kunne telle den, av alle nasjoner og stammer, folk og tungemål. De sto foran tronen og Lammet, kledd i hvite kapper, med palmegreiner i hendene.

10 Og de ropte med høy røst:

Seieren kommer fra vår Gud, han som sitter på tronen, og fra Lammet. 11 Alle englene sto rundt tronen og de eldste og de fire skapningene. De kastet seg ned for tronen med ansiktet mot jorden, tilba Gud 12 og sa:

Amen. All lov og pris og visdom, takk og ære, makt og velde tilhører vår Gud i all evighet. Amen.

13 En av de eldste tok da ordet og spurte meg: «Disse som er kledd i hvite kapper, hvem er de, og hvor kommer de fra?» 14

«Herre», svarte jeg, «du vet det.» Da sa han til meg:

«Dette er de som kommer ut av den store trengsel, de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod. 15 Derfor står de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem. 16 De skal ikke lenger sulte eller tørste, solen skal ikke falle på dem, og ingen brennende hete.

17 For Lammet som står midt på tronen, skal være gjeter for dem og vise dem vei til kilder med livets vann, og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne.»

Den store kampen

(Kap. 12–14)

Kvinnen og dragen

12:1 Et stort tegn viste seg på himmelen: en kvinne som var kledd i solen, med månen under sine føtter og med en krans av tolv stjerner på hodet. 2 Hun var med barn og skrek i barselsmerter og fødselsrier.

3 Også et annet tegn viste seg på himmelen, en stor, ildrød drage med sju hoder og ti horn. På hodene hadde den sju kroner. 4 Halen rev ned en tredjedel av stjernene på himmelen og kastet dem ned på jorden. Dragen stilte seg foran kvinnen som skulle føde, for å sluke barnet så snart det var født. 5 Da fødte hun et guttebarn som en gang skal styre alle folkeslag med jernstav. Og barnet ble rykket opp til Gud, til hans trone. 6 Men kvinnen rømte ut i ødemarken, til et sted som Gud hadde gjort i stand, og der skulle hun i 1260 dager få den maten hun trengte.

12:7 Da brøt det ut en krig i himmelen: Mikael og englene hans gikk til krig mot dragen. Dragen kjempet sammen med englene sine, 8 men de ble overvunnet, og det fantes ikke lenger plass for dem i himmelen. 9 Den store dragen ble kastet ned, den gamle slangen, han som kalles djevelen og Satan, og som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og englene hans ble kastet ned sammen med ham. 10 Og jeg hørte en høy røst i himmelen som sa:

«Nå er seieren og makten og riket fra vår Gud kommet, nå har hans Salvede herredømmet.

For anklageren er styrtet,
han som dag og natt anklaget våre søsken
for vår Guds ansikt.

11 De har seiret over ham ved Lammets blod
og ved det ordet de vitnet,
og de hadde ikke livet så kjært at de ikke ville gå i døden.

12 Juble derfor, dere himler og dere som bor i dem!

Men ve over jorden og havet!
For djevelen er kommet ned til dere,
og hans raseri er stort,
for han vet at hans tid er kort.»

12:13 Da dragen så at den var kastet ned på jorden, forfulgte den kvinnen som hadde født guttebarnet. 14 Men hun fikk de to vingene til den store ørnen, så hun kunne fly ut i ødemarken til sitt sted og få den maten hun trenger i én tid og tider og en halv tid, langt borte fra slangen. 15 Ut av gapet spydde slangen vann som en elv etter kvinnen, for å rive henne bort i strømmen. 16 Men jorden kom kvinnen til hjelp: Den åpnet munnen og slukte elven som dragen hadde spydd ut av gapet sitt. 17 Dragen ble rasende på kvinnen og dro av sted for å føre krig mot de andre i hennes ætt, mot dem som følger Guds bud og holder fast på vitnesbyrdet om Jesus. 18 Og den stilte seg på stranden ved havet.

Dragen og de to dyrene

13:1 Og jeg så et dyr stige opp av havet. Det hadde ti horn og sju hoder og ti kroner på hornene, og på hodene sto det navn som var en spott mot Gud. 2 Dyret jeg så, lignet en leopard, men hadde føtter som en bjørn og gap som en løve. Dragen ga det sin kraft og sin trone og stor makt. 3 Ett av dyrets hoder så ut som om det hadde fått banesår, men det dødelige såret var blitt leget.

All verden undret seg over dyret og fulgte det. 4 De tilba dragen fordi den hadde gitt dyret makt, og de tilba dyret og sa: «Hvem er som dyret, og hvem kan kjempe mot det?»

13:5 Dyret fikk en munn som talte store og spottende ord, og det fikk makt til å holde på i 42 måneder. 6 Det åpnet munnen for å spotte Gud og begynte å håne hans navn og hans bolig og dem som bor i himmelen. 7 Det fikk også lov til å føre krig mot de hellige og vinne over dem, og det fikk makt over alle stammer og folk, tungemål og nasjoner. 8 Og alle som bor på jorden, skal tilbe dyret, hver den som fra verdens grunnvoll ble lagt, ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos Lammet som ble slaktet.

9 Den som har ører, hør!

10 Den som skal i fangenskap, må gå i fangenskap. Den som skal drepes med sverd, må dø for sverd.

Her gjelder det at de hellige har utholdenhet og tro.

13:11 Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden. Det hadde to horn som et lam, men talte som en drage. 12 All den makt det første dyret har, bruker det andre dyret i tjeneste for det første. Det får jorden og dem som bor der, til å tilbe det første dyret – det som hadde fått banesåret sitt leget. 13 Det gjør store tegn, det lar til og med ild fra himmelen fare ned på jorden, midt for øynene på folk. 14 Det forfører dem som bor på jorden, med tegnene det får gjøre i dyrets tjeneste. Og det sier til jordens folk at de skal lage et bilde til ære for dyret – det som var såret med sverd, men livnet til igjen.

13:15 Det fikk makt til å blåse liv i dyrets bilde, så det kunne tale, og til å få drept alle som ikke tilba dyrets bilde.

16 Det tvinger alle – små og store, rike og fattige, frie og slaver – til å ha et merke på sin høyre hånd eller på pannen. 17 Og ingen kan kjøpe eller selge noe uten å ha dette merket: dyrets navn eller det tall som svarer til navnet.

18 Her gjelder det å ha visdom. La den som har forstand, regne ut dyrets tall! For det er et menneskes tall, og tallet er 666.

Lammet og de 144 000

14:1 Og jeg så, og se! – Lammet sto på Sions fjell, og sammen med ham de 144 000 som hadde Lammets navn og navnet til Lammets Far skrevet på pannen. 2 Fra himmelen hørte jeg en lyd som bruset av veldige vannmasser og som drønnet av sterk torden. Lyden jeg hørte, var som når harpespillere spiller på harpene sine. 3 Foran tronen, de fire skapningene og de eldste sang de en ny sang, en sang som ingen kunne lære unntatt de 144 000, de som er frikjøpt fra jorden.

4 Det er de som ikke har gjort seg urene med kvinner, for de er som jomfruer. Det er de som følger Lammet hvor han så går. Det er de blant menneskene som er frikjøpt for å være en førstegrøde for Gud og Lammet. 5 I deres munn ble det ikke funnet løgn, de er uten feil.

Tre engler forkynner dommen

14:6 Og jeg så enda en engel, som fløy høyt oppe under himmelhvelvet. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk. 7 Han ropte med høy røst: «Frykt Gud og gi ham æren! For nå er timen kommet da han skal holde dom. Tilbe ham som skapte himmelen og jorden, hav og kilder!»

8 En annen engel fulgte etter og sa: «Falt, falt er Babylon den store, hun som har skjenket alle folkeslag med vredens vin fra sitt horeri.»

14:9 En tredje engel fulgte etter dem og ropte med høy røst: «Om noen tilber dyret og bildet av det og tar imot merket på pannen eller hånden, 10 skal han få drikke av Guds vredes vin som er skjenket opp ublandet i hans harmes beger, og han skal pines med ild og svovel for øynene på de hellige engler og Lammet. 11 Røyken fra deres pinsel stiger opp i all evighet – verken natt eller dag får de ro, de som tilber dyret og dyrets bilde og tar imot dets navn til merke.» 12 Her må de hellige ha utholdenhet, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus. 13 Fra himmelen hørte jeg nå en røst som sa: «Skriv: Salige er de døde som fra nå av dør i Herren.» «Ja», svarer Ånden, «de skal få hvile fra sitt strev, for deres gjerninger følger med dem.»

Den siste innhøstingen

14:14 Og jeg så, og se! – en hvit sky, og på skyen satt en som var lik en menneskesønn. Han hadde en krans av gull på hodet og en skarp sigd i hånden. 15 Og en annen engel kom ut fra tempelet og ropte med høy røst til ham som satt på skyen:

«Løft din sigd og høst inn!
For tiden er kommet for å høste,
og jordens grøde er fullmoden.»

16 Han som satt på skyen, lot da sigden gå over jorden, og jorden ble høstet.

17 Det kom nå enda en engel ut fra tempelet i himmelen, også han med en skarp sigd. 18 Så kom det en annen engel fra alteret. Han hadde makt over ilden, og han ropte med høy røst til engelen med den skarpe sigden: «Send ut din skarpe sigd og høst inn drueklasene på jordens vinmark! For nå er druene modne.» 19 Engelen lot sigden gå over jorden, høstet druene på jordens vinmark og kastet dem i Guds vredes store vinpresse. 20 Utenfor byen ble vinpressen tråkket, og blodet fløt fra vinpressen så det sto opp til bisselet på hestene hele 1600 stadier borte.

Dommen over Babylon (17,1–19,10)

Den store horen

17:1 En av de sju englene som hadde de sju skålene, kom bort til meg og sa: «Kom, jeg vil vise deg hvordan den store horen får sin dom, hun som sitter ved de veldige vann. 2 Jordens konger har drevet hor med henne, og de som bor på jorden, er blitt beruset av vinen fra hennes horeri.»

3 I Ånden førte han meg ut i ødemarken. Og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr som var overstrødd med navn som var en spott mot Gud. Det hadde sju hoder og ti horn. 4 Kvinnen var kledd i purpur og skarlagen og glitret av gull og edelstener og perler. I hånden holdt hun et gullbeger fylt av motbydelige ting og av all urenheten fra sitt horeri. 5 På pannen hennes sto skrevet et navn med hemmelig mening: «Babylon den store, mor til horene og til alt som er motbydelig på jorden.» 6 Og jeg så at kvinnen var beruset av blodet fra de hellige og fra Jesu vitner.

17:6 Full av undring så jeg henne. 7 Men engelen sa til meg: «Hvorfor undrer du deg? Jeg skal fortelle deg hemmeligheten med kvinnen og med dyret som bærer henne og har sju hoder og ti horn. 8 Dyret du så, det var, men er ikke, og det skal komme opp fra avgrunnen og gå sin undergang i møte. Og de som bor på jorden, og som ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok fra verdens grunnvoll ble lagt, de skal undre seg når de ser dyret, det som var, men ikke er, og enda skal komme. 9 Her trengs det forstand og visdom.

17:9 De sju hodene er sju fjell, og på dem sitter kvinnen. De er også sju konger. 10 Fem av dem er falt, én er nå, og én er ennå ikke kommet. Og når han kommer, skal han bli værende bare en kort stund. 11 Dyret som var og ikke er, det er selv den åttende, men er samtidig en av de sju, og det går sin undergang i møte. 12 De ti hornene du så, er ti konger som ennå ikke har fått kongerike, men som skal få kongsmakt sammen med dyret i én time. 13 De vil alle ett og det samme og overgir sin makt og myndighet til dyret. 14 De skal føre krig mot Lammet. Men Lammet er herrenes herre og kongenes konge og skal seire over dem sammen med sine, de kalte og utvalgte og trofaste.»

17:15 Så sier han til meg: «Vannene du så, der horen sitter, er folk og folkemasser og nasjoner og mennesker med ulike tungemål. 16 Og de ti hornene du så, og dyret, de skal hate horen, legge henne øde og kle henne naken, spise kjøttet hennes og brenne henne opp med ild. 17 For Gud ga dem i hjertet å fullføre hans plan og ha én og samme vilje: overgi sin kongsmakt til dyret, helt til Guds ord er oppfylt. 18 Og kvinnen du så, er den store byen som har kongsmakt over jordens konger.»

Den store lovsangen i himmelen

19:1 Deretter hørte jeg noe som lignet et mektig kor fra en stor skare i himmelen. De sang:

Halleluja! Seieren, æren og makten tilhører vår Gud, 2 for sanne og rettferdige er hans dommer. Han har dømt den store horen, hun som ødela jorden med sitt horeliv. Av hennes hånd har han krevd sine tjeneres blod. 3 Igjen ropte de: Halleluja! Røyken fra henne stiger opp i all evighet.

4 De tjuefire eldste og de fire skapningene kastet seg da ned, tilba Gud som sitter på tronen, og sa: «Amen. Halleluja!» 5 Og fra tronen lød det en røst: «Pris vår Gud, alle hans tjenere, dere som frykter ham, både små og store!»

6 Da var det som jeg hørte lyden av en stor skare, et brus av veldige vannmasser og et drønn av mektige tordenbrak. De ropte: «Halleluja! For Herren vår Gud, Den allmektige, er blitt konge! 7 La oss glede oss og juble og gi ham æren! For tiden for Lammets bryllup er kommet. Hans brud har gjort seg i stand, 8 og hun har fått en drakt av skinnende rent lin.» Linet er de helliges rettferdige gjerninger. 9 Og engelen sier til meg: «Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid.» Og han la til: «Dette er Guds sanne ord.» 10 Jeg kastet meg ned for engelens føtter og ville tilbe ham. Men han sa til meg: «Gjør ikke det! Jeg er en tjener som du og dine søsken, de som har Jesu vitnesbyrd. Gud skal du tilbe!» Jesu vitnesbyrd er Ånden i profetordet.

Kristus kommer igjen som seierherre (19,11–22,5) Rytteren på den hvite hesten

19:11 Og jeg så himmelen åpen, og se! – en hvit hest. Han som satt på den, heter Trofast og Sannferdig, for han dømmer og kjemper rettferdig. 12 Øynene hans er som flammende ild, på hodet har han mange kroner, og han bærer en innskrift med et navn som ingen kjenner, bare han selv. 13 Han er kledd i en kappe dyppet i blod, og hans navn er Guds Ord. 14 Himmelenes hærskarer, kledd i hvitt og rent lin, følger ham på hvite hester. 15 Ut av munnen hans går et skarpt sverd; med det skal han slå folkene. Han skal styre dem med jernstav og trække vinpressen fylt av vredesvin, av Guds, Den allmektiges harme. 16 Og han har et navn skrevet på kappen og ved hoften: Kongenes konge og herrenes herre.

19:17 Og jeg så en engel som sto inne i solen. Han ropte med høy røst til alle fuglene som flyr under himmelhvelvet: «Kom hit, kom sammen til Guds store festmåltid! 18 Dere skal få ete kjøttet av konger, hærførere og mektige menn, kjøttet av hester og rytterne deres, kjøttet av alle mennesker, både frie og slaver, små og store.»

19 Og jeg så dyret og jordens konger med sine hærer samlet til krig mot rytteren på hesten og hans hærskarer. 20 Men dyret ble fanget, sammen med den falske profeten, han som i dyrets tjeneste gjorde underfulle tegn og med dem forførte alle som tok dyrets merke og tilba bildet av det. Begge ble kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel. 21 De andre ble drept med sverdet som går ut av rytterens munn. Og alle fuglene spiste seg mette av kjøttet deres.

De tusen år

20:1 Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i hånden. 2 Han grep dragen, den gamle slangen, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år. 3 Så kastet engelen ham i avgrunnen, låste igjen og satte segl over den, så han ikke lenger skulle forføre folkene, ikke før de tusen år var gått. Etter det skal han slippes løs en kort tid.

4 Og jeg så troner, og noen satte seg på dem, og de fikk makt til å holde dom. Og jeg så sjelene til dem som var blitt halshugget på grunn av Jesu vitnesbyrd og Guds ord, de som ikke hadde tilbedt dyret eller dyrets bilde, og ikke tatt imot merket på pannen eller hånden. De ble levende igjen og hersket som konger sammen med Kristus i tusen år. 5 Men de andre døde ble ikke levende før de tusen år var gått. Dette er den første oppstandelsen. 6 Salig og hellig er den som får ta del i den første oppstandelsen. Over dem har den annen død ingen makt. De skal være Guds og Kristi prester og herske som konger sammen med ham i tusen år.

20:7 Når de tusen år er til ende, skal Satan slippes løs fra sitt fengsel. 8 Han skal dra ut og forføre folkene i alle fire verdenshjørner, Gog og Magog, og samle dem til strid. Og de er tallrike som havets sand. 9 De dro opp på jordens høyslette og omringet de helliges leir og den elskede by. Men ild fór ned fra himmelen og fortærte dem. 10 Og djevelen, som hadde forført dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor også dyret og den falske profeten er. Der skal de pines dag og natt i all evighet.

Dommen

11 Og jeg så en stor, hvit trone og ham som satt på den. Jord og himmel flyktet bort fra hans ansikt og var ikke lenger til. 12 Og jeg så de døde, både store og små: De sto foran tronen, og bøker ble åpnet. Så ble en annen bok åpnet, livets bok. Og de døde ble dømt etter det som sto skrevet i bøkene, etter sine gjerninger. 13 Havet ga fra seg de døde som var der, og døden og dødsriket ga fra seg de døde som var i dem, og enhver ble dømt etter sine gjerninger. 14 Så ble døden og dødsriket kastet i ildsjøen. Og ildsjøen, det er den annen død. 15 Og om noen ikke var skrevet inn i livets bok, ble han kastet i ildsjøen.

En ny himmel og en ny jord

21:1 Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var borte, og havet fantes ikke mer. 2 Og jeg så den hellige byen, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand og pyntet som en brud for sin brudgom. 3 Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa:

«Se, Guds bolig er hos menneskene.

Han skal bo hos dem,
og de skal være hans folk,
og Gud selv skal være hos dem.
Han skal være deres Gud.

4 Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne,
og døden skal ikke være mer,
heller ikke sorg eller skrik eller smerte.
For det som en gang var, er borte.»

21:5 Han som sitter på tronen, sa: «Se, jeg gjør alle ting nye.» Og han la til: «Skriv det ned, for dette er troverdige og sanne ord.» 6 Så sa han til meg: «Det er skjedd! Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den tørste å drikke av kilden med livets vann som gave. 7 Den som seirer, skal få dette i arv, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn. 8 Men de feige, de vantro og vanhellige, de som myrder, driver med hor og trolldom, avgudsdyrkere og alle løgnere, deres plass skal være i sjøen som brenner med ild og svovel. Det er den annen død.»

Det nye Jerusalem

21:9 En av de sju englene som hadde de sju skålene, fylt av de sju siste plagene, kom bort til meg og sa: «Kom, jeg skal vise deg bruden, Lammets hustru.» 10 I Ånden førte han meg opp på et stort og høyt fjell og viste meg den hellige byen, Jerusalem. Den kom ned fra himmelen, fra Gud. 11 Byen hadde Guds herlighet og strålte som den kosteligste edelsten, som krystallklar jaspis. 12 Den hadde en stor og høy mur med tolv porter, og ved dem sto tolv engler. På portene var det skrevet navn, det var navnene til Israelsfolkets tolv stammer. 13 Tre porter vendte mot øst, tre mot nord, tre mot sør og tre mot vest. 14 Bymuren hadde tolv grunnsteiner, og på dem var det skrevet tolv navn, det var navnene til Lammets tolv apostler.

21:15 Han som talte med meg, hadde en målestang av gull. Med den skulle han måle byen og dens porter og murer. 16 Byen var bygd som en firkant, og den var like lang som den var bred. Med målestangen målte han byen: Den var 12 000 stadier lang og like bred og høy. 17 Han målte også bymuren: Den var 144 alen høy etter menneskenes mål, som også er englenes mål. 18 Muren var bygd av jaspis, og byen selv var av rent gull, lik det klareste glass.

19 Grunnsteinene i bymuren var prydet med edelstener av alle slag. Den første grunnsteinen var av jaspis, den andre var av safir, den tredje av kalsedon, den fjerde av smaragd, 20 den femte av sardonyks, den sjette av karneol, den sjuende av krysolitt, den åttende av beryll, den niende av topas, den tiende av krysopras, den ellefte av hyasint, den tolvte av ametyst. 21 De tolv portene var tolv perler, hver port laget av en eneste perle. Gaten gjennom byen var av rent gull, gjennomsiktig som glass.

21:22 Noe tempel så jeg ikke i byen, for Herren Gud, Den allmektige, og Lammet er dens tempel. 23 Og byen trenger ikke lys fra sol eller måne, for Guds herlighet lyser over den, og Lammet er dens lys. 24 Folkene skal vandre i lyset fra byen, og jordens konger skal føre sine rikdommer dit. 25 Byens porter skal aldri stenges etter dagen, for natt skal det ikke være der. 26 Alt det dyrebare og verdifulle folkene eier, skal de føre inn i den. 27 Men noe urent skal aldri komme inn i byen, ingen som gjør motbydelige ting eller farer med løgn, bare de som er skrevet inn i livets bok hos Lammet.

31 Bibelskort om ANTIKRIST

BIBELN 2011 © Bibelselskapet, Gjengitt med tillatelse



creative-christianity.net

Johannes' første brev 2:1-29 Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen synder, har vi en talsmann hos Far, Jesus Kristus, Den rettferdige. Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens. På dette vet vi at vi kjenner ham: at vi holder hans bud. Den som sier: «Jeg kjenner ham», men ikke holder hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham. Men Guds kjærlighet er i sannhet blitt fullendt i den som holder hans ord. Slik kan vi vite at vi er i ham. Den som sier: «Jeg er i ham», må leve slik Jesus levde. Mine kjære! Det er ikke et nytt bud jeg skriver til dere, men et gammelt bud som dere har hatt fra begynnelsen av. Dette gamle budet er det ordet dere har hørt. Likevel er det et nytt bud jeg skriver om, et bud som er sant i ham og i dere. For mørket viker, og det sanne lys skinner allerede. Den som sier han er i lyset, men hater sin bror, er ennå i mørket. Den som elsker sin bror, blir i lyset og fører ikke noen til fall. Men den som hater sin bror, er i mørket og vandrer i mørket. Han vet ikke hvor han går, for mørket har blindet øynene hans. Dere barn, jeg skriver til dere fordi dere har fått syndene tilgitt for hans navns skyld. Dere fedre, jeg skriver til dere fordi dere kjenner ham som er fra begynnelsen av. Dere unge, jeg skriver til dere fordi dere har seiret over den onde. Ja, barn, jeg har skrevet til dere fordi dere kjenner Far. Dere fedre, jeg har skrevet til dere fordi dere kjenner ham som er fra begynnelsen av. Dere unge, jeg har skrevet til dere fordi dere er sterke: Guds ord blir værende i dere, og dere har seiret over den onde. Elsk ikke verden, heller ikke det som er i verden! Den som elsker verden, har ikke kjærligheten til Far i seg. For alt som er i verden – kroppens begjær, øynenes begjær og skrytet av alt en eier – det er

ikke av Far, men av verden. For verden går til grunne med alt sitt begjær, men den som gjør Guds vilje, består til evig tid. Mine barn, dette er den siste tid. Dere har hørt at Antikrist skal komme, og mange antikrister har alt stått fram. Derfor vet vi at dette er den siste tid. De kom fra oss, men de var ikke av oss. Hadde de vært av oss, ville de blitt hos oss. Slik skulle det bli klart at ikke alle er av oss. Men dere er alle salvet av Den hellige og kjenner sannheten. Jeg skriver ikke til dere fordi dere ikke kjenner sannheten, men fordi dere kjenner den og vet at ingen løgn kommer fra sannheten. Og hvem er løgneren, om ikke den som fornekte at Jesus er Kristus? Han er Antikrist, han som fornekte Faderen og Sønnen. Den som fornekte Sønnen, har ikke fellesskap med Faderen. Den som bekjenner Sønnen, har også fellesskap med Faderen. La det som dere har hørt fra begynnelsen, bli værende i dere. For dersom det dere har hørt fra begynnelsen, blir i dere, vil også dere bli værende i Sønnen og i Faderen. Og dette er det han har lovet oss: det evige liv. Når jeg skriver dette, tenker jeg på dem som fører dere vill. Men salven dere har fått fra ham, blir værende i dere, så dere trenger ikke opplæring fra noen. For hans salve lærer dere om alt, og den er sann og uten løgn. Bli da i ham, slik den har lært dere.

Johannes' første brev 4:1-21 Mine kjære, tro ikke enhver ånd! Prøv åndene om de er av Gud! For det er gått mange falske profeter ut i verden. På dette kjenner dere Guds Ånd: Hver ånd som bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjøtt og blod, er av Gud. Men enhver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud. Det er ånden til Antikrist, som dere har hørt skal komme. Og den ånden er allerede nå i verden.

Men dere, mine barn, er av Gud og har seiret over dem. For han som er i dere, er større enn han som er i verden. De er av verden, derfor taler de som verden, og verden lytter til dem. Men vi er av Gud, og den som kjenner Gud, hører på oss. Den som ikke er av Gud, hører ikke på oss. Slik kan vi skjelne mellom sannhetens ånd og villfarelsens ånd. Mine kjære, la oss elske hverandre! For kjærligheten er fra Gud, og hver den som elsker, er født av Gud og kjenner Gud. Den som ikke elsker, har aldri kjent Gud, for Gud er kjærlighet. Og ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud sendte sin enbårne Sønn til verden for at vi skulle leve ved ham. Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre. Ingen har noen gang sett Gud. Men dersom vi elsker hverandre, blir Gud i oss, og hans kjærlighet er fullendt i oss. At vi blir i ham og han i oss, det vet vi fordi han har gitt oss av sin Ånd. Og vi har sett og vi vitner om at Faderen har sendt Sønnen som verdens frelser. Om noen bekjenner at Jesus er Guds Sønn, blir Gud i ham og han i Gud. Og vi har lært å kjenne den kjærlighet Gud har til oss, og vi har trodd på den. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, blir i Gud og Gud i ham. I dette er kjærligheten blitt fullendt hos oss: at vi har frimodighet på dommens dag. For som Kristus er, slik er vi i denne verden. I kjærligheten finnes det ikke frykt: Den fullkomne kjærligheten driver frykten ut. For frykten bærer straffen i seg, og den som frykter, er ikke blitt fullendt i kjærligheten. Vi elsker fordi han elsket oss først. Den som sier: «Jeg elsker Gud», men likevel hater sin bror, er en løgner. For den som ikke elsker sin bror som han

har sett, kan ikke elske Gud som han ikke har sett. Og dette er budet vi har fra ham: Den som elsker Gud, må også elske sin bror.

Johannes' andre brev 1:1-13 Den eldste hilser den utvalgte frue og hennes barn, som jeg i sannhet elsker, ja, ikke bare jeg, men alle som har lært sannheten å kjenne. Henne elsker vi fordi sannheten bor i oss og vil være med oss til evig tid. Nåde, barmhjertighet og fred fra Gud, vår Far, og fra Jesus Kristus, hans Sønn, være med oss – i sannhet og kjærlighet. Jeg ble svært glad over å møte noen av dine barn og se at de lever i sannheten, slik som Far har befalt oss. Og det jeg skriver og ber deg om nå, frue, er ikke et nytt bud, men det vi har hatt fra begynnelsen, at vi skal elske hverandre. Og dette er kjærligheten: at vi lever etter hans bud. Dette budet har dere hørt fra begynnelsen, og det skal dere følge. For det er gått mange forførere ut i verden, slike som ikke bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjøtt og blod. Dette er forføreren, Antikrist! Vær på vakt så dere ikke mister det dere har arbeidet for, men får full lønn. Den som ikke blir i Kristi lære, men går ut over den, er uten Gud. Men den som blir i læren, har fellesskap både med Sønnen og med Faderen. Om noen kommer til dere og ikke har denne læren, så ta ikke imot ham i deres hjem, og ønsk ham ikke velkommen. For den som ønsker ham velkommen, blir medskyldig i det onde han gjør. Jeg har ennå mye å si dere, men vil ikke gjøre det med papir og blekk. Jeg håper i stedet å komme og snakke med dere ansikt til ansikt. Da vil vår glede bli fullkommen. Din utvalgte søsters barn hilser deg.

Paulus' brev til efeserne 2:1-10 Dere var en gang døde på grunn av misgjerningene og syndene deres. Dere levde i dem på den nåværende verdens vis og lot dere lede av herskeren i himmelrommet, den ånd som nå er virksom i de ulydige. Ja, vi levde alle en gang som de. Vi fulgte lystene i vårt eget kjøtt og blod og lot oss lede av det og av våre egne tanker. Vi var av naturen vredens barn, vi som de andre. Men Gud er rik på barmhjertighet. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet, gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjerninger. Av nåde er dere frelst. I Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham. Slik ville han i de kommende tider vise hvor overstrømmende rik han er på nåde, og hvor god han er mot oss i Kristus Jesus. For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

Paulus' brev til efeserne 6:10-20 Til slutt: Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft! Ta på Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot djevelens listige knep. For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet. Ta derfor på Guds fulle rustning, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt. Stå da fast! Spenn sannhetens belte rundt livet og kle dere i rettferdighetens brynje, stå klar med fredens

evangelium som sko på føttene. Hold alltid troens skjold høyt! Med det kan dere slukke alle den ondes brennende piler. Ta imot frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord. Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige, også for meg. Be om at de rette ordene må bli gitt meg når jeg skal tale, så jeg frimodig kan gjøre evangeliets mysterium kjent, det som jeg er sendebud for også mens jeg er i lenker. Be om at jeg ved evangeliet får frimodighet til å tale slik jeg skal.

Paulus' andre brev til tessalonikerne 2:1-17 Når det gjelder vår Herre Jesu Kristi komme og det at vi skal samles hos ham, ber vi dere, søsken: La dere ikke så lett bringe ut av fatning, og bli ikke skremt, verken av åndsbudskap, av påstander eller av brev som sies å være fra oss, om at Herrens dag alt er kommet. La ingen villede dere på noen måte! For først må frafallet komme og den lovløse vise seg, han som er fortapelsens sønn. Han står imot og opphøyer seg over alt som kalles gud og helligdom. Ja, han tar sete i Guds tempel og utroper seg selv til gud. Husker dere ikke at jeg sa dette da jeg var hos dere? Dere vet hva som nå holder igjen, slik at han først åpenbarer seg når hans tid er inne. Lovløsheten virker allerede med sin kraft, men i hemmelighet. For han som ennå holder igjen, må først bli ryddet av veien. Da skal den lovløse åpenbare seg, han som Herren Jesus skal utrydde med pusten fra sin munn og tilintetgjøre den dagen han kommer i herlighet. Når den lovløse kommer, har han sin kraft fra Satan og virker med stor makt og med under og falske tegn. Med all slags urett forfører han dem som går fortapt, fordi de ikke ville elske

sannheten så de kunne bli frelst. Derfor sender Gud over dem en villfarelse som gjør at de tror løgnen. Slik skal de få sin dom, alle de som ikke trodde sannheten, men hadde sin glede i uretten. Hold fast på det dere har lært Men vi må alltid takke Gud for dere, søsken, dere som Herren elsker. For Gud utvalgte dere til å bli frelst, som sin førstegrøde, og dere ble helliget ved Ånden og trodde sannheten. Dette kalte han dere til gjennom det evangeliet vi forkynner, slik at dere skal få del i vår Herre Jesu Kristi herlighet. Stå derfor fast, søsken, og ta vare på de overleveringene vi har undervist dere i, enten muntlig eller i brev. Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et rikt håp, må han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt, i ord og gjerning!

Matteus 24:1-51 Jesus forlot nå tempelet. Da han var på vei ut, kom disiplene til ham og pekte på tempelbygningene. Men han sa: «Ja, ser dere alt dette? Sannelig, jeg sier dere: Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.» Da han satt på Oljeberget og disiplene var alene med ham, kom de og spurte: «Si oss: Når skal dette skje, og hva er tegnet på ditt komme og verdens ende?» Jesus tok til orde og sa: «Pass på at ikke noen fører dere vill! For mange skal komme i mitt navn og si: 'Jeg er Messias!' Og de skal villedde mange. Dere skal høre om kriger, og det skal gå rykter om krig. Se da til at dere ikke lar dere skremme! For dette må skje, men ennå er ikke enden kommet. Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike, og det skal være hungersnød og jordskjelv mange steder. Men alt dette er bare begynnelsen på fødselsriene. Da skal de utlevere dere til forfølgelse og slå dere i hjel;

ja, dere skal hates av alle folkeslag for mitt navns skyld. Da skal mange falle fra, og de skal angi hverandre og hate hverandre. Mange falske profeter skal stå fram og føre mange vill. Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste. Men den som holder ut til enden, skal bli frelst. Og dette evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden til vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme. Når dere ser at det motbydelige som ødelegger, det som profeten Daniel har talt om, står på hellig sted – la den som leser opp, tyde det! – da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene. Den som er på taket, må ikke gå ned for å ta med seg noe i huset, og den som er ute på markene, må ikke vende hjem for å hente kappen sin. Ve dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager! Men be om at dere slipper å flykte om vinteren eller på sabbaten. For da skal det komme en trengselstid så stor som det aldri har vært fra verdens begynnelse og til nå, og som det heller aldri skal bli. Om disse dagene ikke ble forkortet, ville ikke noe menneske bli frelst. Men for de utvalgte skyld skal disse dagene forkortes. Om noen da sier til dere: ‘Se, her er Messias’ eller: ‘Der er han’, så tro det ikke! For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for om mulig å føre selv de utvalgte vill. Nå har jeg sagt dere det på forhånd! Om de altså sier til dere: ‘Se, han er ute i ødemarken’, så gå ikke dit ut, eller: ‘Se, han er i et rom der inne’, så tro det ikke. For slik som lynet går ut fra øst og lyser like til vest, slik skal det være når Menneskesønnen kommer. Hvor åtselet er, vil gribbene samles. Så snart denne trengselstiden er over, skal solen bli formørket og månen miste sitt lys. Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal

rokkes. Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, da skal alle folkeslag på jorden bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med stor makt og herlighet. Når basunen lyder, skal han sende ut sine engler, og de skal samle hans utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra den ene enden av himmelen til den andre. Lær en lignelse av fikentreet: Når det får sevje i greinene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal også dere vite, når dere ser alt dette, at han er nær og står for døren. Sannelig, jeg sier dere: Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå. Men den dagen og timen kjenner ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, bare Faderen. Som i Noahs dager, slik skal det være når Menneskesønnen kommer. For i tiden før storflommen spiste og drakk de, giftet seg og giftet bort, helt til den dagen Noah gikk inn i arken, og de skjønte ingenting før flommen kom og tok dem alle. Slik skal det være når Menneskesønnen kommer. Da skal to menn være ute på markene; én blir tatt med, én blir igjen. To kvinner skal male sammen på kvernen; én blir tatt med, én blir igjen. Så våk da! For dere vet ikke hvilken dag deres Herre kommer. Men det skal dere vite: Dersom husherren visste når på natten tyven kom, ville han våke og ikke la ham bryte seg inn i huset. Derfor må også dere være forberedt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det. Hvem er da den tro og kloke tjeneren som herren har satt over de andre tjenerne for å gi dem mat i rett tid? Lykkelig er den tjeneren som herren finner i arbeid med dette når han kommer tilbake! Sannelig, jeg sier dere: Herren skal sette ham over alt han eier. Men sett at dette er en dårlig

tjener som sier til seg selv: 'Det varer lenge før herren min kommer', og så gir seg til å slå de andre tjenerne og spise og drikke sammen med drukkenbolter. Da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter og en time han ikke kjenner, og hugge ham ned og la ham dele skjebne med hyklerne, der de gråter og skjærer tenner.

Markus 13:1-37 Da Jesus var på vei ut fra tempelet, sa en av disiplene til ham: «Se, Mester! For noen steiner og for noen byggverk!» Han svarte: «Ja, ser du disse storslåtte bygningene? Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.» Da han satt på Oljeberget rett overfor tempelet og Peter, Jakob, Johannes og Andreas var alene med ham, spurte de ham: «Si oss: Når skal dette skje, og hva er tegnet på at alt dette skal fullbyrdes?» Jesus begynte da med å si: «Pass på at ikke noen fører dere vill! Mange skal komme i mitt navn og si: 'Det er jeg!' Og de skal villedde mange. Når dere hører om kriger og det går rykter om krig, så la dere ikke skremme! Dette må skje, men ennå er ikke enden kommet. Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike. Det skal være jordskjelv mange steder, og det skal være hungersnød. Dette er begynnelsen på fødselsriene. Vær på vakt! De skal utlevere dere til domstolene, de skal piske dere i synagogene, og for min skyld skal dere stilles fram for landshøvdinge og konger og stå som vitner for dem. Og evangeliet må først forkynnes for alle folkeslag. Men når de arresterer dere og fører dere for retten, så vær ikke på forhånd bekymret for hva dere skal si, men si det som blir gitt dere i samme stund! For det er ikke dere som taler, men Den hellige ånd. Bror skal sende bror i døden, og en far sitt barn, og barn skal reise seg mot

foreldre og volde deres død. Og dere skal hates av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, skal bli frelst. Når dere ser det motbydelige som ødelegger, stå der det ikke skulle stå – forstå det, den som leser! – da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene. Den som er på taket, må ikke gå ned og inn i huset for å ta med seg noe, og den som er ute på markene, må ikke vende hjem for å hente kappen sin. Ve dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager! Og be om at det ikke må skje om vinteren! For i de dager skal det komme en trengselstid som det aldri før har vært, fra Gud i begynnelsen skapte verden og til nå, og som det aldri mer skal bli. Om ikke Herren forkortet de dagene, ville ikke noe menneske bli frelst. Men for deres skyld som han har utvalgt, har han forkortet de dagene. Om noen da sier til dere: 'Se, her er Messias' eller: 'Se, der er han', så tro det ikke! For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre tegn og under for om mulig å føre de utvalgte vill. Vær på vakt! Jeg har sagt dere alt på forhånd. Men i de dager, etter denne trengselstiden, skal solen bli formørket og månen miste sitt lys. Stjernene skal falle fra himmelen, og himmelrommets krefter skal rokkes. Da skal de se Menneskesønnen komme i skyene med stor makt og herlighet. Han skal sende ut englene og samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens ytterste grense til himmelens ytterste grense. Lær en lignelse av fikentreet: Når det får sevje i greinene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal også dere vite, når dere ser dette skje, at han er nær og står for døren. Sannelig, jeg sier dere: Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå. Men den dagen eller timen kjenner

ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, bare Faderen. Vær på vakt, hold dere våkne! For dere vet ikke når tiden er inne. Det er som med en mann som skulle utenlands: Da han forlot huset, overlot han ansvaret til tjenerne og ga oppgaver til hver og en, og til dørvakteren ga han påbud om å våke. Så våk da! For dere vet ikke når husherren kommer, enten det blir om kvelden, midt på natten, ved hanegal eller om morgenen. Når han plutselig er der, må han ikke finne dere sovende. Det jeg sier til dere, sier jeg til alle: Våk!»

Daniel 7:1-28 I det første året Belsasar var konge i Babel, hadde Daniel en drøm, og syner gikk gjennom hodet hans mens han lå i sengen. Etterpå skrev han ned drømmen. Her begynner fortellingen. Daniel fortalte: Jeg så i et syn om natten, og se! – himmelens fire vinder satte det store havet i opprør. Fire store dyr steg opp av havet, det ene forskjellig fra det andre. Det første dyret var lik en løve og hadde ørnevinger. Mens jeg så på, ble vingene revet av, det ble løftet opp fra jorden og reist på to føtter som et menneske, og det fikk et menneskehjerte. Og se! – et dyr til, det andre. Det lignet en bjørn og ble løftet opp på den ene siden. Det hadde tre ribbein i gapet, mellom tennene, og det ble sagt til det: «Reis deg og ét mye kjøtt!» Deretter så jeg, og se! – ett til. Det var som en leopard. Dyret hadde fire fuglevinger på ryggen, og det hadde fire hoder. Det fikk herskermakt. Deretter så jeg i nattsynene, og se! – et fjerde dyr, fryktelig og skremmende og veldig sterkt. Det hadde store jerntenner og åt og knuste; og det som var igjen, trakk det ned med føttene. Det var forskjellig fra alle de andre dyrene og hadde ti horn. Jeg betraktet

hornene, og se! – enda et horn. Et lite horn skjøt opp mellom dem. Tre av de første hornene ble rykket opp så det kunne få plass. Dette hornet hadde øyne som et menneske og en munn som talte store ord. Videre så jeg: Tronstoler ble satt fram, og en som var gammel av dager, tok sete. Klærne hans var hvite som snø og håret på hodet som ren ull. Tronen var flammende luer, og hjulene under den var luende ild. En elv av ild fløt fram og strømmet ut foran ham. Tusen på tusen tjente ham, titusener på titusener sto foran ham. Retten ble satt og bøker åpnet. Jeg fortsatte å se fordi jeg hørte de store ordene som hornet talte. Og mens jeg så, ble dyret drept, og kroppen ble knust og kastet på ilden for å brennes. Også de andre dyrenes herskermakt ble tatt fra dem, og livslengden deres ble fastsatt med dag og time. Jeg så i mine nattsyner, og se! – med himmelens skyer kom en som var lik en menneskesønn. Han gikk bort mot den som var gammel av dager og ble ført fram for ham. Han fikk herskermakt, ære og rike så alle folk og nasjoner og tungemål skal tjene ham. Hans herskermakt er en evig makt som ikke skal forgå. Hans rike går aldri til grunne. Jeg, Daniel, ble urolig i kropp og sjel. Synene som gikk gjennom hodet mitt, skremte meg. Jeg gikk bort til en av dem som sto der, og ba ham om en pålitelig forklaring på alt dette. Han svarte meg og fortalte meg hva synene betydde: «Disse store dyrene, fire i tallet, betegner fire konger som skal stå fram på jorden. Men Den høyestes hellige skal motta kongeriket og beholde det til evig tid, i evigheters evighet.» Da ønsket jeg å få en pålitelig forklaring på det fjerde dyret. Det var forskjellig fra alle de andre, et fryktelig dyr med tenner av jern og klør av bronse. Det åt og knuste, og det som var igjen, trakk det ned med føttene. Jeg

ønsket også en forklaring på de ti hornene det hadde på hodet, det nye hornet som skjød opp, og de tre andre hornene som falt av så det kunne få plass. Dette hornet hadde øyne og en munn som talte store ord, og det så større ut enn de andre. Jeg så på mens dette hornet førte krig mot de hellige og vant over dem, inntil den gamle av dager kom. Da fikk Den høyestes hellige sin rett, og tiden kom da de hellige tok over riket. Dette sa han: «Det fjerde dyret betyr at det skal komme et fjerde rike på jorden, et som er forskjellig fra alle de andre rikene. Det skal sluke hele jorden, trække den ned og knuse den. De ti hornene betyr at det skal stå fram ti konger fra dette riket. Og etter dem skal det stå fram enda en konge, som er forskjellig fra de andre. Han skal tvinge under seg tre konger. Han skal tale mot Den høyeste og fare hardt fram mot Den høyestes hellige. Han skal bestemme seg for å forandre tider og lover, og de hellige skal overgis i hans hånd én tid, tider og en halv tid. Da skal retten bli satt. Herskermakten skal tas fra ham, bli ødelagt og gå under for alltid. Riket, herredømmet og makten over rikene under himmelen skal bli gitt til folket av Den høyestes hellige. Riket deres skal være et evig rike, og alle herskermakter skal tjene og lyde dem.» Her slutter fortellingen. Jeg, Daniel, ble skrekkslagen av tankene mine, og ansiktet mitt bleknet. Men jeg gjemte alt dette i mitt hjerte.

Daniel 8:1-27 I det tredje året Belsasar var konge, fikk jeg, Daniel, enda et syn, etter det jeg tidligere hadde hatt. I dette synet så jeg at jeg var i borgen Susa, som ligger i provinsen Elam, og jeg så at jeg var ved Ulai-elven. Jeg løftet øynene. Jeg så, og se! – en vær sto ved

elven. Den hadde to horn. Begge hornene var lange, men det ene var lengre enn det andre, og det lengste vokste fram sist. Jeg så væren stange mot vest og mot nord og mot sør. Ingen dyr kunne stå opp mot den, og ingen kunne berge noen fra den. Den gjorde som den ville, og fikk stor makt. Mens jeg tenkte på dette, kom det en geitebuk fra vest, og den fór over hele jorden uten å komme nær marken. Bukken hadde et veldig horn i pannen. Bukken kom bort til væren med de to hornene, den jeg så stå foran elven. Og den løp mot den med voldsom kraft. Jeg så hvordan den kom helt bort til væren, stanget til den i sinne og brakk begge hornene på den. Væren hadde ikke styrke til å stå opp mot den. Bukken kastet den til jorden og tråkket den ned. Ingen kunne berge væren fra bukken. Bukken fikk svært stor makt. Men da den var på sitt mektigste, ble det store hornet brukket av, og det vokste opp fire veldig horn i stedet for det, mot de fire himmelretningene. Fra ett av hornene gikk det ut et mindre horn. Det vokste seg stadig større mot sør og mot øst og mot det herlige landet. Det vokste helt opp til himmelens hær og kastet noen av hæren og noen av stjernene til jorden og tråkket dem ned. Ja, det vokste helt opp til fyrsten for hæren. Det daglige offeret ble tatt fra ham, og plassen der hans helligdom står, ble vanæret. Hornet fikk makt til å gjøre opprør mot det daglige offeret. Det kastet sannheten til jorden og lyktes i alt det gjorde. Så hørte jeg en av de hellige snakke, og en annen av de hellige spurte ham som snakket: «Hvor lenge gjelder synet om det daglige offeret, om den ødeleggende synden og om at både helligdommen og hæren skal overgis til å tråkkes ned?» Han svarte meg: «I 2300 kvelder og morgener. Så skal helligdommen få sin

rett tilbake.» Mens jeg, Daniel, så synet og prøvde å forstå det, sto det en foran meg som så ut som en mann. Og jeg hørte en menneskestemme rope over Ulai: «Gabriel, forklar synet for ham!» Så kom han bort til der jeg sto, og da han kom, ble jeg skremt og kastet meg ned med ansiktet mot jorden. Han sa til meg: «Forstå, menneske, at synet handler om endetiden.» Mens han snakket med meg, lå jeg bevisstløs med ansiktet mot jorden. Men han rørte ved meg, reiste meg opp så jeg sto, og sa: «Nå lar jeg deg få vite hva som skal skje når vredestiden er i ferd med å ta slutt, for det handler om tiden for enden. Væren som du så, den med de to hornene, er kongene av Media og Persia, og geitebukken er kongen av Javan. Det store hornet i pannen er den første kongen. Det ene hornet som ble brukket av, og de fire som vokste opp i stedet, betyr at fire kongeriker skal stå fram fra folket hans, men uten hans styrke. Når riket deres går mot sin slutt og syndene har nådd sin fylde, skal det stå fram en konge med hardt ansikt og forstand på å føre folk bak lyset. Hans styrke blir stor, men ikke som den første styrke. Han skal gjøre uhyggelig skade og lykkes i alt han gjør. Han skal utslette de mektige og folket av de hellige. Fordi han er kløktig, skal han lykkes med sitt svik. Han skal være stor i egne tanker, og med lett hjerte skal han utslette mange. Han skal reise seg mot fyrstenes fyrste og bli knust, men ikke av menneskehånd. Synet om kvelder og morgener, det som ble fortalt, er sant. Men du skal holde synet skjult, for det handler om en fjern fremtid.» Og jeg, Daniel, lå syk i flere dager, men sto så opp og gjorde igjen min tjeneste for kongen. Jeg var full av undring over synet og forsto det ikke.

Daniel 9:1-27 I det første året Dareios, sønn av Ahasveros, var konge – han var av medisk ætt og var blitt konge over kaldeerriket – i det første regjeringsåret hans la jeg, Daniel, merke til i bøkene hvor mange år Jerusalem skulle ligge i ruiner ifølge Herrens ord til profeten Jeremia. Det var sytti år. Jeg vendte meg til Herren Gud for å søke ham med bønn og rop om nåde, for å faste i sekk og aske. Jeg ba til Herren min Gud og bekjente: «Å, Herre, du store og skremmende Gud, som holder pakten og er trofast mot alle som elsker deg og holder dine bud! Vi har syndet, handlet ille, gjort urett, vært trassige og veket bort fra dine bud og dommer. Vi har ikke hørt på dine tjenere profetene som talte i ditt navn til kongene våre, stormennene og fedrene og til alt folket i landet. Din er rettferdigheten, Herre, og vår er skammen. Slik er det i dag med mennene i Juda og dem som bor i Jerusalem og i hele Israel, fjern og nær, i alle land du drev dem bort til, fordi de hadde vært troløse mot deg. Ja, Herre, oss tilhører skammen, oss og kongene våre, stormennene og fedrene, for vi har syndet mot deg. Hos Herren vår Gud er barmhjertighet og tilgivelse; vi har gjort opprør mot ham. Vi hørte ikke på Herren vår Gud og fulgte ikke hans lover, som han ga oss ved sine tjenere profetene. Hele Israel brøt din lov, vendte seg bort og hørte ikke på deg. Derfor har den forbannelseseden som er beskrevet i loven til Guds tjener Moses, kommet over oss. For vi har syndet mot ham. Han har satt i verk det ordet han talte mot oss og mot styrerne som styrte over oss. Han har ført over oss en ulykke så stor at det ikke finnes et sted under himmelen der det har hendt noe slikt som i Jerusalem. Etter det som er skrevet i Moseloven, kom all denne ulykken over oss. Men vi prøvde ikke å vinne velvilje for Herren vår

Guds ansikt, vi vendte ikke om fra vår synd og prøvde ikke å forstå din sannhet. Derfor hadde Herren stadig ulykken for øye og førte den over oss. For Herren vår Gud er rettferdig i alt han gjør, men vi hørte ikke på ham. Og nå, Herre vår Gud, du som førte folket ditt ut av Egypt med sterk hånd og vant deg et navn som består selv i dag, vi har syndet og gjort urett. Herre, du som alltid er rettferdig, vend vreden og harmen bort fra din by Jerusalem, ditt hellige fjell! Fordi vi har syndet og fedrene våre har handlet galt, er Jerusalem og folket ditt blitt til spott for alle omkring oss. Hør nå, vår Gud! Din tjener ber og roper om nåde. La ditt ansikt lyse over din ødelagte helligdom, Herre, for din egen skyld. Min Gud, vend øret hit og hør! Åpne dine øyne og se våre ruiner og byen som ditt navn er nevnt over. For det er ikke i tillit til våre rettferdige gjerninger at vi kommer fram for ditt ansikt med våre rop om nåde, det er i tillit til din store barmhjertighet. Hør, Herre! Tilgi, Herre! Lytt og grip inn, drøy ikke – for din egen skyld, min Gud! For ditt navn er nevnt over byen din og folket ditt.» Mens jeg ennå talte og ba og bekjente min egen synd og synden til Israel, mitt folk, mens jeg bar fram for Herren min Gud en bønn for min Guds hellige fjell, ja, mens jeg ennå ba min bønn, fløy Gabriel, den mannen jeg tidligere hadde sett i et syn, helt fram til meg. Det var ved tiden for kveldsofferet. Han ville lære meg og sa: «Daniel, nå er jeg kommet for å gi deg innsikt. Da du begynte å be, gikk det ut et ord, og jeg er kommet for å fortelle det til deg, for du er høyt elsket. Legg merke til ordet, så du forstår synet! Sytti uker er bestemt for ditt folk og din hellige by, til å bringe ondskaper til ende, til å gjøre slutt på synden, til å sone skylden og føre fram en evig rettferd, til å stadfeste det profetene så og salve det

aller helligste. Du skal vite og forstå: Fra ordet gikk ut om at Jerusalem skal gjenreises og bygges opp igjen, og til det kommer en som er salvet, en fyrste, skal det gå sju uker, og i sekstito uker skal byen stå gjenreist og gjenoppbygd, med gater og vollgraver. Men det skal være en tid full av trengsler. Etter de sekstito ukene skal den salvede ryddes av veien og bli borte. Byen og helligdommen skal legges øde av hæren til en fyrste som kommer. Han skal ende sine dager i en flom. Ødeleggelsen som er fastsatt, skal vare til krigen er slutt. I én uke skal han stadfeste en pakt med de mange, etter en halv uke gjør han slutt på slakteroffer og grødeoffer. På motbydelighetens vinger kommer han som ødelegger, helt til utslettelsen som er fastsatt, strømmer ned over ødeleggeren selv.»

Daniel 10:1-20 I perserkongen Kyros' tredje regjeringsår ble et ord åpenbart for Daniel, som ble kalt Beltsasar. Ordet var sant og handlet om en hard strid. Han merket seg ordet så han forsto synet. På den tiden hadde jeg, Daniel, vært i sorg i tre uker. Lekker mat spiste jeg ikke, kjøtt og vin kom ikke over leppene mine, og jeg salvet meg ikke før de tre ukene var til ende. Den tjuefjerde dagen i den første måneden sto jeg ved bredden av Storelven, det vil si Tigris. Jeg løftet øynene. Jeg så, og se! – en mann kledd i lin, med et belte av Ufas-gull om livet. Kroppen hans var som krysolitt, ansiktet som glimtet av et lyn, øynene som luer av ild, og armene og føttene var som skinnende bronse. Når han talte, lød stemmen som bruset av en folkemengde. Jeg, Daniel, var den eneste som så synet. De mennene som var sammen med meg, så ikke synet. Likevel ble de så forskrekket at de

flyktet og gjemte seg. Så ble jeg alene tilbake. Da jeg så dette store synet, svant kreftene, jeg skiftet farge og ble likblek. Til slutt var all min kraft borte. Jeg hørte lyden av ordene hans, og da jeg hørte lyden, lå jeg bevisstløs med ansiktet mot jorden. Da rørte en hånd ved meg, ristet i meg og fikk meg opp på hender og knær. Han sa til meg: «Daniel, du høyt elskede, forstå ordene som jeg vil tale til deg. Reis deg opp, for nå er jeg sendt til deg.» Da han talte disse ordene til meg, reiste jeg meg skjelvende opp. Så sa han til meg: «Vær ikke redd, Daniel! For fra den første dagen du viet ditt hjerte til å vinne innsikt og til å ydmyke deg for din Gud, er ordene dine blitt hørt, og på grunn av ordene dine har jeg kommet. Fyrsten over Perserriket gjorde motstand mot meg i tjueen dager. Da kom Mikael, en av de fremste fyrstene, og hjalp meg der jeg var holdt tilbake hos perserkongene. Nå har jeg kommet for å få deg til å forstå hva som skal hende folket ditt i de siste dager. For dette er enda et syn som handler om de dagene.» Mens han talte slik til meg, bøyde jeg ansiktet mot jorden i taushet. En som lignet et menneske, rørte da ved leppene mine. Da åpnet jeg munnen og talte, jeg sa til ham som sto foran meg: «Herre, synet ga meg slike kramper at all min kraft er borte. Hvordan skulle min herres tjener kunne tale med en herre som deg? Kreftene har tatt slutt, og det er ikke livspust igjen i meg.» Han som så ut som et menneske, rørte enda en gang ved meg og ga meg styrke. Han sa: «Vær ikke redd, du høyt elskede. Fred være med deg! Vær sterk, vær sterk!» Og mens han talte til meg, ble jeg styrket og sa: «Tal, herre, for du har gitt meg styrke.» Da spurte han meg: Vet du hvorfor jeg har kommet til deg? Nå må jeg vende tilbake for å føre strid mot fyrsten over Persia. Når jeg drar ut,

kommer fyrsten over Javan. Men jeg skal fortelle deg det som er skrevet i Sannhetens bok. Det er ikke en eneste som støtter meg mot dem, unntatt Mikael, som er fyrsten over dere.

Daniel 11:1-45 Og jeg, det første året mederen Dareios regjerte, sto jeg hos ham som støtte og vern. Nå vil jeg kunngjøre sannheten for deg. Enda tre konger skal stå fram i Persia, og den fjerde skal skaffe seg større rikdom enn de andre. Og når rikdommen har gjort ham mektig, skal han hisse opp alle mot Javan. Så skal en krigerkonge stå fram. Han skal herske med stor makt og gjøre som han vil. Men så snart han har stått fram, skal kongeriket hans bli knust og delt etter de fire himmelretningene. Det skal ikke gå over til etterkommerne hans og ikke være så mektig som det var da han regjerte. For kongeriket hans skal bli rykket opp og gå over til andre. Kongen i sør skal bli mektig, men en av høvdingene hans skal bli enda mektigere. Han skal herske med stor makt. Noen år senere skal de inngå en allianse, og datteren til kongen i sør kommer til kongen i nord for å bekrefte forliket. Men hennes kraft blir borte, og han kan heller ikke holde stand. På den tiden skal både hun og følget hennes, faren og mannen, overgis til døden. Da skal et skudd fra røttene hennes komme i hans sted. Han går mot hæren til kongen i nord, trenger inn i festningen hans og seirer over dem. Også gudene deres fører han som fanger til Egypt, sammen med de støpte bildene og det kostbare utstyret av sølv og gull. I noen år holder han seg borte fra kongen i nord. Han skal dra mot riket til kongen i sør, men må vende tilbake til landet sitt. Sønnene hans rustet seg til kamp og samler en veldig hær. Den skal bølge fram som en

stormflod og igjen føre kampen helt fram mot fiendens festning. Kongen i sør blir rasende og drar ut og kjemper mot ham, mot kongen i nord, som stiller opp en stor hær. Men hæren faller i fiendens hender. Når hæren er feid bort, blir han hovmodig. Han feller titusener, men kan likevel ikke holde på makten. Så skal kongen i nord igjen stille opp en hær, større enn den første. Og etter noen år rykker han fram med en stor hær og en veldig utrustning. På den tiden skal mange stå opp mot kongen i sør, og voldsmennene i folket ditt skal reise seg så synet blir stadfestet. Men de skal falle. Kongen i nord skal komme, kaste opp en voll og innta en befestet by. Hærstyrkene fra sør holder ikke stand, og selv ikke de beste av mennene hans har kraft til å holde stand. Angriperen gjør som han vil, og ingen kan stå opp mot ham. Han får fotfeste i det herlige landet og har ødeleggelse i sin hånd. Han har til hensikt å få makt over hele riket til kongen i sør. Derfor inngår han forlik med ham og gir ham en ung kvinne for å ødelegge riket. Men det skal ikke skje, det lykkes ikke for ham. Så skal han vende seg mot kystlandene og innta mange av dem. Men en hærfører gjør ende på spotten hans og vender spotten mot ham selv. Så vender han seg mot festningene i sitt eget land. Men han vakler, faller og blir borte. I hans sted skal det stå fram en som sender en skatteinnkrever gjennom det landet som er kongerikets pryde. Kort tid etter blir han knust, men ikke ved vrede og ikke i krig. I hans sted skal det stå fram en som blir foraktet. Han har ikke fått kongelig makt, men kommer uventet og river kongsmakten til seg med list. Hærstyrkene som flommer fram, blir skylt bort foran ham og knuses, paktfyrsten også. Først inngår han en allianse, så farer han med svik. Han rykker fram, og selv med få folk tar

han makten. Med letthet trenger han inn i de mest fruktbare traktene i landet og gjør slikt som verken fedrene hans eller fedrene deres gjorde. Han sprer plyndret gods, rov og utrustning ut blant mennene sine. Han planlegger angrep på festninger, men bare for en tid. Så samler han alt sitt mot og all sin kraft mot kongen i sør og kommer med en stor hær. Kongen i sør ruster seg til krig med en stor og slagkraftig hær. Men han kan ikke holde stand, for det legges onde planer mot ham. De som spiser ved hans bord, knuser ham, hæren hans blir skylt bort, og mange blir drept og faller. Begge kongene har onde hensikter. De sitter ved samme bord og lyver. Men det skal ikke lykkes, for enden kommer først til fastsatt tid. Han vender tilbake til landet sitt med stort bytte, men i hjertet er han motstander av den hellige pakten. Han gjør det han vil, og vender tilbake til landet sitt. Til fastsatt tid skal han igjen dra mot sør, men denne gangen går det ikke som forrige gang. Kitteiske skip kommer mot ham, og han mister motet. Han snur om og lar harmen gå ut over den hellige pakten. Så vender han tilbake og lytter til dem som har sviktet den hellige pakten. Noen av hans hærstyrker kommer og vanhelliger tempelborgen, avskaffer det daglige offeret og stiller opp det motbydelige som ødelegger. Dem som synder mot pakten, lokker han til frafall med glatte ord. Men det folket som kjenner sin Gud, skal stå fast, også i handling. De kloke i folket hjelper de mange til innsikt. Men en kort tid faller de som offer for sverd og ild, fangenskap og plyndring. Når de faller, får de bare litt hjelp. Mange slutter seg til dem, men med baktanker. Noen av de kloke faller som offer, så de blir lutret og rensket og vasket rene inntil endetiden. For den fastsatte tid er ennå ikke kommet. Kongen skal gjøre som han vil,

opphøye seg og gjøre seg større enn alle guder. Mot Gud over gudene taler han uhørte ord. Han har lykken med seg inntil vreden tar slutt. For det som er fastsatt, må skje. Sine fedres guder bryr han seg ikke om, heller ikke guden som kvinnene elsker, eller noen annen gud. For han gjør seg selv større enn dem alle. I stedet ærer han borgenens gud. En gud som fedrene hans ikke kjente, ærer han med gull og sølv, edelstener og andre kostbarheter. Han går mot de sterke festningene med hjelp fra en fremmed gud. Dem som dyrker denne guden, viser han stor ære. Han setter dem til å herske over mange og deler ut jord som belønning. I endetiden skal kongen i sør støte sammen med ham, og kongen i nord skal storme mot ham med vogner og ryttere og mange skip. Han trenger inn i landene og farer fram som en stormflod. Så drar han inn i det herlige landet, og titusener skal falle. Men disse skal unnslippe hans hånd: Edom, Moab og de fremste av ammonittene. Han rekker hånden ut mot land etter land, heller ikke Egypt slipper unna. Han skal råde over skatter av gull og sølv og over alle kostbarheter i Egypt. Selv libyere og kusjitter må følge ham. Da skal rykter fra øst og fra nord skremme ham, og han drar ut med stor vrede for å slå mange med bann og utrydde dem. Han slår opp sitt kongelige telt mellom havet og det herlige, hellige fjellet. Men han går mot sin undergang, og ingen hjelper ham.

Daniel 12:1-13 På den tiden skal Mikael stå fram, den store fyrsten som står ved dine landsmenns side. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært maken til fra folkeslag oppsto og helt til den tiden. Men på den tiden skal ditt folk bli berget, alle som er skrevet

opp i boken. Mange av dem som sover i jorden, skal våkne, noen til evig liv, andre til spott og evig avsky. De kloke skal skinne som den strålende himmelhvelvingen; og de som har ført de mange til rettferd, skal skinne som stjernene til evig tid. Men du, Daniel, skal holde ordene skjult og forsegle boken inntil endetiden. Mange skal streife omkring, og kunnskapen skal øke. Jeg, Daniel, så, og se! – to andre sto der, en på den ene siden av elven og en på den andre siden av elven. En av dem spurte mannen som var kledd i lin, og som var over vannet i elven: «Hvor lenge skal det vare før alt dette underfulle får sin ende?» Mannen som var kledd i lin, og som var over vannet i elven, løftet høyre og venstre hånd mot himmelen, og jeg hørte ham sverge ved Han som lever evig: «Én tid og tider og en halv tid. Når det hellige folkets makt er helt knust, skal alt dette ta slutt.» Jeg hørte det, men forsto det ikke og spurte: «Herre, hva er slutten på dette?» Han svarte: «Gå bort, Daniel, for ordene skal holdes skjult og være forseglet inntil endetiden. Mange skal bli rensset, lutret og vasket rene. Men de urettferdige skal gjøre urett, og ingen av dem skal forstå. Men de kloke skal forstå. Fra den tid da det daglige offeret blir avskaffet og det motbydelige som ødelegger, blir stilt opp, skal det gå 1290 dager. Salig er den som venter og når fram til 1335 dager. Og du, gå endetiden i møte! Du skal hvile og stå opp til din lodd ved dagenes ende.»

Johannes' åpenbaring 13:1-18 Og jeg så et dyr stige opp av havet. Det hadde ti horn og sju hoder og ti kroner på hornene, og på hodene sto det navn som var en spott mot Gud. Dyret jeg så, lignet en leopard, men hadde føtter som en bjørn og gap som en løve. Dragen ga det sin

kraft og sin trone og stor makt. Ett av dyrets hoder så ut som om det hadde fått banesår, men det dødelige såret var blitt leget. All verden undret seg over dyret og fulgte det. De tilba dragen fordi den hadde gitt dyret makt, og de tilba dyret og sa: «Hvem er som dyret, og hvem kan kjempe mot det?» Dyret fikk en munn som talte store og spottende ord, og det fikk makt til å holde på i 42 måneder. Det åpnet munnen for å spotte Gud og begynte å håne hans navn og hans bolig og dem som bor i himmelen. Det fikk også lov til å føre krig mot de hellige og vinne over dem, og det fikk makt over alle stammer og folk, tungemål og nasjoner. Og alle som bor på jorden, skal tilbe dyret, hver den som fra verdens grunnvoll ble lagt, ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos Lammet som ble slaktet. Den som har ører, hør! Den som skal i fangenskap, må gå i fangenskap. Den som skal drepes med sverd, må dø for sverd. Her gjelder det at de hellige har utholdenhet og tro. Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden. Det hadde to horn som et lam, men talte som en drage. All den makt det første dyret har, bruker det andre dyret i tjeneste for det første. Det får jorden og dem som bor der, til å tilbe det første dyret – det som hadde fått banesåret sitt leget. Det gjør store tegn, det lar til og med ild fra himmelen fare ned på jorden, midt for øynene på folk. Det forfører dem som bor på jorden, med tegnene det får gjøre i dyrets tjeneste. Og det sier til jordens folk at de skal lage et bilde til ære for dyret – det som var såret med sverd, men livnet til igjen. Det fikk makt til å blåse liv i dyrets bilde, så det kunne tale, og til å få drept alle som ikke tilba dyrets bilde. Det tvinger alle – små og store, rike og fattige, frie og slaver – til å ha et merke på sin høyre hånd eller på pannen. Og ingen kan kjøpe eller

selge noe uten å ha dette merket: dyrets navn eller det tall som svarer til navnet. Her gjelder det å ha visdom. La den som har forstand, regne ut dyrets tall! For det er et menneskes tall, og tallet er 666.

Johannes' åpenbaring 14:1-20 Og jeg så, og se! – Lammet sto på Sions fjell, og sammen med ham de 144 000 som hadde Lammets navn og navnet til Lammets Far skrevet på pannen. Fra himmelen hørte jeg en lyd som bruset av veldige vannmasser og som drønnet av sterk torden. Lyden jeg hørte, var som når harpespillere spiller på harpene sine. Foran tronen, de fire skapningene og de eldste sang de en ny sang, en sang som ingen kunne lære unntatt de 144 000, de som er frikjøpt fra jorden. Det er de som ikke har gjort seg urene med kvinner, for de er som jomfruer. Det er de som følger Lammet hvor han så går. Det er de blant menneskene som er frikjøpt for å være en førstegrøde for Gud og Lammet. I deres munn ble det ikke funnet løgn, de er uten feil. Og jeg så enda en engel, som fløy høyt oppe under himmelhvelvet. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk. Han ropte med høy røst: «Frykt Gud og gi ham æren! For nå er timen kommet da han skal holde dom. Tilbe ham som skapte himmelen og jorden, hav og kilder!» En annen engel fulgte etter og sa: «Falt, falt er Babylon den store, hun som har skjenket alle folkeslag med vredens vin fra sitt horeri.» En tredje engel fulgte etter dem og ropte med høy røst: «Om noen tilber dyret og bildet av det og tar imot merket på pannen eller hånden, skal han få drikke av Guds vredes vin som er skjenket opp ublandet i hans harmes beger, og han skal pines med ild

og svovel for øynene på de hellige engler og Lammet. Røyken fra deres pinsel stiger opp i all evighet – verken natt eller dag får de ro, de som tilber dyret og dyrets bilde og tar imot dets navn til merke.» Her må de hellige ha utholdenhet, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus. Fra himmelen hørte jeg nå en røst som sa: «Skriv: Salige er de døde som fra nå av dør i Herren.» «Ja», svarer Ånden, «de skal få hvile fra sitt strev, for deres gjerninger følger med dem.» Og jeg så, og se! – en hvit sky, og på skyen satt en som var lik en menneskesønn. Han hadde en krans av gull på hodet og en skarp sigd i hånden. Og en annen engel kom ut fra tempelet og ropte med høy røst til ham som satt på skyen: «Løft din sigd og høst inn! For tiden er kommet for å høste, og jordens grøde er fullmoden.» Han som satt på skyen, lot da sigden gå over jorden, og jorden ble høstet. Det kom nå enda en engel ut fra tempelet i himmelen, også han med en skarp sigd. Så kom det en annen engel fra alteret. Han hadde makt over ilden, og han ropte med høy røst til engelen med den skarpe sigden: «Send ut din skarpe sigd og høst inn drueklasene på jordens vinmark! For nå er druene modne.» Engelen lot sigden gå over jorden, høstet druene på jordens vinmark og kastet dem i Guds vredes store vinpresse. Utenfor byen ble vinpressen tråkket, og blodet fløt fra vinpressen så det sto opp til bisselet på hestene hele 1600 stadier borte.

Johannes' åpenbaring 19:1-21 Deretter hørte jeg noe som lignet et mektig kor fra en stor skare i himmelen. De sang: Halleluja! Seieren, æren og makten tilhører vår Gud, for sanne og rettferdige er hans dommer. Han har dømt den store horen, hun som ødela jorden med

sitt horeliv. Av hennes hånd har han krevd sine tjeneres blod. Igjen ropte de: Halleluja! Røyken fra henne stiger opp i all evighet. De tjuefire eldste og de fire skapningene kastet seg da ned, tilba Gud som sitter på tronen, og sa: «Amen. Halleluja!» Og fra tronen lød det en røst: «Pris vår Gud, alle hans tjenere, dere som frykter ham, både små og store!» Da var det som jeg hørte lyden av en stor skare, et brus av veldig vannmasser og et drønn av mektige tordenbrak. De ropte: «Halleluja! For Herren vår Gud, Den allmektige, er blitt konge! La oss glede oss og juble og gi ham æren! For tiden for Lammets bryllup er kommet. Hans brud har gjort seg i stand, og hun har fått en drakt av skinnende rent lin.» Linet er de helliges rettferdige gjerninger. Og engelen sier til meg: «Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid.» Og han la til: «Dette er Guds sanne ord.» Jeg kastet meg ned for engelens føtter og ville tilbe ham. Men han sa til meg: «Gjør ikke det! Jeg er en tjener som du og dine søsken, de som har Jesu vitnesbyrd. Gud skal du tilbe!» Jesu vitnesbyrd er Ånden i profetordet. Og jeg så himmelen åpen, og se! – en hvit hest. Han som satt på den, heter Trofast og Sannferdig, for han dømmer og kjemper rettferdig. Øynene hans er som flammende ild, på hodet har han mange kroner, og han bærer en innskrift med et navn som ingen kjenner, bare han selv. Han er kledd i en kappe dypet i blod, og hans navn er Guds Ord. Himmelen hærskarer, kledd i hvitt og rent lin, følger ham på hvite hester. Ut av munnen hans går et skarpt sverd; med det skal han slå folkene. Han skal styre dem med jernstav og trække vinpressen fylt av vredesvin, av Guds, Den allmektiges harme. Og han har et navn skrevet på kappen og ved hoften: Kongenes konge og herrenes herre. Og jeg så en engel

som sto inne i solen. Han ropte med høy røst til alle fuglene som flyr under himmelhvelvet: «Kom hit, kom sammen til Guds store festmåltid! Dere skal få ete kjøttet av konger, hærførere og mektige menn, kjøttet av hester og rytterne deres, kjøttet av alle mennesker, både frie og slaver, små og store.» Og jeg så dyret og jordens konger med sine hærer samlet til krig mot rytteren på hesten og hans hærskarer. Men dyret ble fanget, sammen med den falske profeten, han som i dyrets tjeneste gjorde underfulle tegn og med dem forførte alle som tok dyrets merke og tilba bildet av det. Begge ble kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel. De andre ble drept med sverdet som går ut av rytterens munn. Og alle fuglene spiste seg mette av kjøttet deres.

Johannes' åpenbaring 20:1-15 Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i hånden. Han grep dragen, den gamle slangen, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år. Så kastet engelen ham i avgrunnen, låste igjen og satte segl over den, så han ikke lenger skulle forføre folkene, ikke før de tusen år var gått. Etter det skal han slippes løs en kort tid. Og jeg så troner, og noen satte seg på dem, og de fikk makt til å holde dom. Og jeg så sjelene til dem som var blitt halshugget på grunn av Jesu vitnesbyrd og Guds ord, de som ikke hadde tilbudt dyret eller dyrets bilde, og ikke tatt imot merket på pannen eller hånden. De ble levende igjen og hersket som konger sammen med Kristus i tusen år. Men de andre døde ble ikke levende før de tusen år var gått. Dette er den første oppstandelsen. Salig og hellig er den som får ta del i den første oppstandelsen. Over dem har den annen død ingen makt. De skal

være Guds og Kristi prester og herske som konger sammen med ham i tusen år. Når de tusen år er til ende, skal Satan slippes løs fra sitt fengsel. Han skal dra ut og forføre folkene i alle fire verdenshjørner, Gog og Magog, og samle dem til strid. Og de er tallrike som havets sand. De dro opp på jordens høyslette og omringet de helliges leir og den elskede by. Men ild fór ned fra himmelen og fortærte dem. Og djevelen, som hadde forført dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor også dyret og den falske profeten er. Der skal de pines dag og natt i all evighet. Og jeg så en stor, hvit trone og ham som satt på den. Jord og himmel flyktet bort fra hans ansikt og var ikke lenger til. Og jeg så de døde, både store og små: De sto foran tronen, og bøker ble åpnet. Så ble en annen bok åpnet, livets bok. Og de døde ble dømt etter det som sto skrevet i bøkene, etter sine gjerninger. Havet ga fra seg de døde som var der, og døden og dødsriket ga fra seg de døde som var i dem, og enhver ble dømt etter sine gjerninger. Så ble døden og dødsriket kastet i ildsjøen. Og ildsjøen, det er den annen død. Og om noen ikke var skrevet inn i livets bok, ble han kastet i ildsjøen.